

Türk Din Psikolojisi Dergisi
Turkish Journal for the Psychology of Religion

Sayı: 2 • Aralık 2020 • 161-220
Issue: 2 • December 2020 • 161-220

Türk Din Psikolojisi Çalışmalarında 'Ergenlik Dönemi Dinsel Gelişimi' Literatürü (1963-2020) Üzerine Bir Araştırma

A Research on 'Religious Development in Adolescence' Literature (1963-2020) in Turkish Psychology of Religion Studies

Kader Cansu Abay

Yüksek Lisans Öğrencisi
Balıkesir Üniversitesi
Sosyal Bilimler Enstitüsü
E-posta: dipakademi23@gmail.com
Orcid: 0000-0002-3625-9394
Balıkesir / Türkiye

MA Student
Balıkesir University
Institute of Social Sciences
E-mail: dipakademi23@gmail.com
Orcid: 0000-0002-3625-9394
Balıkesir / Turkey

Türk Din Psikolojisi Dergisi
Turkish Journal for the Psychology of Religion

Makale Türü • Article Type Araştırma • Research
Geliş Tarihi • Received 05 Kasım 2020 • 05 November 2020
Kabul Tarihi • Accepted 04 Aralık 2020 • 04 December 2020

Ö z e t

Bu araştırmada, Türk din psikolojisi çalışmalarında ergenlik dönemi dinsel gelişimi üzerine bir literatür (1963-2020) taraması yapmak ve bu çalışmaların genel durumunu belirlemek amaçlanmıştır. Bu bağlamda makalede, 1963-2020 yılları arasında ‘ergenlik dönemi dinsel gelişimi’ konusunda yapılan ‘kitap, tez, makale, bildiri, eviri ve ansiklopedi maddesi’ türündeki Türkçe yazılan araştırmalar, akademik ürün çeşitliliğine göre gruplanarak bir araya toplanmıştır. 1963-2020 yılları arasında bu çalışmalarda meydana gelen gelişim ve değişimi panoromik biçimde gözlemeleme fırsatı sunan bu makalede, metodolojik olarak literatür tarama modeli kullanılmıştır. Ergenlik dönemi dinsel gelişimi zerine Türkiye’de yapılan araştırmalar; Ulusal Tez Merkezi, Dergi Park Akademik, İslam Araştırmaları Merkezi, Google Akademik, Milli Kütüphane ve İslam Ansiklopedisi olmak üzere altı adet internet veri tabanı kullanılarak taranmıştır. Ayrıca bu makalede, dinsel gelişim dönemlerinden ‘ergenlik dönemi dinsel gelişimi’ üzerine araştırma yapmayı planlayan araştırmacıların kaynak tarama ihtiyacını gidermek de hedeflenmiştir. Bu hedefler doğrultusunda makalede sonuç olarak; akademik ürünlerin türlerine göre nicel dağılımlarına bakıldığında, taranan kaynakların %1’ini kitapların (n=5), %37’sini tezlerin (n=218), %38’ini makalelerin (n=220), %23’n bildirilerin (n=137) ve %1’ini de çevirilerin (n=5) oluşturduğu görülmüştür. Konuyla ilgili yapılan taramalarda oldukça sınırlı düzeyde (n=1) ansiklopedi maddesi de olduğu saptanmıştır. Tüm bu nicel ürün çeşitliliğine göre toplamda 583 adet akademik ürünün/kaynağın tarandığı tespit edilmiştir. Ergenlik dönemi dinsel gelişimi üzerine (1963-2020) yapılan literatür taraması sonucunda genel bir değerlendirme yapıldığında, söz konusu gelişim dönemi üzerine çok sayıda çalışma yapıldığı söylenebilir. Bu duruma; ergenlik dönemi dinsel yaşamını soyut düşünce gelişiminin etkilemesi, diğer kimlik gelişimleri ve krizlerine ek olarak bu dönemde dinsel kimlik gelişiminin kritik bir öneme sahip olması ile dinsel çatışmaların ve şüphelerin yoğunluğunun fazla olması sebep olarak gösterilebilir. Bunun yanı sıra din pedagoglarının ve din psikologlarının bu alanda çok fazla çalışma yaptığı, ancak din sosyologlarının ise daha az çalışmalarının olduğu gözlemlenmiştir. Ayrıca din psikolojisi alanında çalışan araştırmacılar için konuya ilişkin ř önerilerde bulunulabilir: (i)-Türk din psikolojisi literatürünü zenginleştirmek için her yıl düzenli olarak yapılan din psikologları toplantılarında, ergenlik dönemi dinsel gelişimi üzerine yapılacak tez çalışmalarını ve yayınlarını özendirmek amaçlı bazı önerilerde bulunup prensip kararları alınmalıdır. (ii)-Ayrıca düzenli aralıklarla söz konusu gelişim döneminde yapılan çalışmaların güncellenebilmesi amacıyla bibliyografı ve literatür çalışmaları sürdürülmelidir. Böylece bu konu üzerine çalışacak din psikologlarının söz konusu kaynaklara erişimi ve literatür eksikliğine ilişkin problemleri daha kolay aşılabilir.

A n a h t a r K e l i m e l e r

Din psikolojisi • Ergenlik dönemi • Dinsel gelişim • Literatür • Bilim tarihi

A b s t r a c t

The purpose of this article is to make a literature review (1963-2020) on religious development of adolescence in Turkish psychology of religion studies. In this context, researches on 'religious development of adolescence' between the years 1963 and 2020, "books, theses, articles, papers, translations and encyclopaedia article" were grouped together according to the variety of academic products. In this article, which provides the opportunity to observe the development and change that occurred in these studies between 1963 and 2020 with bird's eye, the method of literature survey was used methodologically. Studies conducted in Turkey on religious development in adolescence; The National Thesis Center, Journal Park Academic, Center for Islamic Studies, Google Scholar, National Library and Islamic Encyclopedia have been scanned using six internet databases. With the Turkish literature in this article, it is also aimed to eliminate the need for resource scanning for researchers who plan to conduct research on 'religious development of adolescence', one of the periods of religious development. As a result, in line with these aims, it was determined that; considering the quantitative distribution of academic products by types, 1% of the scanned sources were books (n = 5), 37% were theses (n = 218), 38% were articles (n = 220), 23% were papers (n = 136) and 1% were found to be translations (n = 5). It has been also determined that there is a very limited level of encyclopaedia article (n = 1) in the scans on the subject. According to all this variety of quantitative product, it was determined that a total of 583 works/resources were scanned. When a general evaluation is made as a result of the literature review on religious development of adolescence (1963-2020), it can be said that many studies have been conducted on this developmental period. To this situation; the effects of abstract thought development on the religious life of adolescence, the critical importance of religious identity development in this period in addition to other identity developments and crises, and the high intensity of religious conflicts and doubts can be shown as reasons. In addition, it has been observed that religion pedagogues and psychologists of religion do a lot of work in this field, but sociologists of religion do less. Also, researchers working in the field of psychology of religion can be offered the following suggestions: (i)-In order to enrich the Turkish psychology of religion literature, some suggestions and principle decisions should be made at the annual psychologists of religion meeting to encourage thesis studies and publications on religious development of adolescence. (ii)-Furthermore, bibliography and literature studies should be continued in order to update the studies conducted in the mentioned period of development at regular intervals. Thus, it may become easier for psychologists of religion to study on this subject to access the mentioned resources and overcome problems related to the lack of literature.

K e y w o r d s

Psychology of religion • Adolescence • Religious development
Literature • History of science

Giriş

Fiziksel, duygusal, sosyal ve ruhsal boyutları da kapsayacak biçimde doğası gereği tüm gelişimsel boyutlarında dinamik bir yapıya sahip olan birey, doğum öncesinden başlayarak ölene kadar sürekli gelişim ve değişim içerisinde. Söz konusu bu gelişimsel ve gelişimsel süreç 'doğum öncesi, çocukluk, ergenlik, yetişkinlik ve yaşlılık' şeklinde belli bir ardışık sırayı izler. Her bir ana ve ara gelişim dönemlerinde birey, tüm yönleriyle ele alınıp fizyolojik, pedagojik, sosyolojik, antropolojik, psikolojik ve teolojik açılarından değerlendirilir (Koç, 2005: 49). Bu makalede ise sözü edilen gelişim dönemlerinden ergenlik dönemi, din psikolojisi perspektifinden teolojik bir bakış açısı merkeze alınarak çalışılmıştır.

Bireyi bedensel, devinsel, cinsel, zihinsel, bilişsel, dilsel, duygusal ve sosyal boyutlarıyla bir bütün olarak ele alan gelişim psikolojisi, bireyin gelişim dönemlerini ayrı ayrı inceleyerek bütünsel bir değerlendirme ve analizler yapar. Gelişim psikolojisi açısından ergenlik dönemi, çocukluk ve yetişkinlik arasında bir geçiş dönemini oluşturur. Kronolojik yaş olarak ortalama kızlarda 12-21, erkeklerde ise 13-22 yaşları arasında kapsayan bu dönemde cinsel farklılıklarda, sosyal rollerde, bilişsel gelişimde ve benlik kavramında önemli değişiklikler meydana gelir (Budak, 2017: 261).

Bedensel gelişim dikkate alındığında ses tellerinin kalınlaşması, vücudun kıllanması, boyun uzaması, ağırlığın artması gibi fiziksel değişimlerin meydana geldiği ergenlik dönemindeki bilişsel gelişime bakıldığında ise somut düşünceden soyut düşünceye geçen ergen, somut kavramların yanında soyut kavramları da kavramaya başlar. Çocukluk döneminin özelliği olan kolay inanılabilirlik ilkesinin aksine bu dönemdeki ergen artık sorgulama, eleştirme ve analiz etme gibi bazı bilişsel yetiler kazanır.

Ergenlik dönemindeki duygusal gelişimin temel karakteristik özelliklerine bakıldığında; 'sinirlilik, ani tepkiler, öfke patlamaları, atak ve düşüncesiz davranışlar, çabuk sevinip üzülmeye, içe kapanıklık ile coşku lanma arasındaki gidip gelmeler, bencillik, sayısız kaygılar, güvensizlik, kararsızlık' gibi oldukça şiddetli ruhsal durumların ortaya çıktığı görülür. Bununla birlikte duygu yoğunluğunda artış ve duygusal dalgalanmalar gözlemlenen ergenlerin 'karşı cinse ilgi duyma, utanma ve çekingenlik, aşırı hayal kurma, tedirginlik ve huzursuzluk, yalnız kalma isteği, çalışmaya karşı isteksizlik ve çabuk heyecanlanma' gibi duygu durumları da söz konusudur.

Öte yandan bu dönemdeki bahsi geçen gelişim ve değişimler, anne-babası tarafından çoğu zaman ergenin uyumsuz bir kişiliğe sahip olduğu kanısını uyandırabilir. Dolayısıyla ergen ailesinin ergenlik dönemi hakkında yeterli bilgiye sahip olmaması durumunda ise birtakım iletişim problemleri ve çatışmaları ortaya çıkabilir (Koç, 2003: 116). Ergenlik döneminde, çocukluktan farklı olarak ergenin değer dünyasının yeniden oluşumunda sosyal çevresinin ve ailesinin rolü büyüktür. Nicel ve nitel olarak çok yoğun değişimlerin yaşandığı bu gelişim dönemindeki ergen, hayatı anlamlandırma, bir dünya görüşüne sahip olma, yeni değerler araştırma ve öğrenilmiş değerleri pratiğe dönüştürme çabası güder. Ayrıca kimlik arayışı ve bir grup içerisinde yer alma gibi kimlik gelişimine vurgu yapan gereksinimlerle ergen, yavaş yavaş yetişkinliğe adım atmaya hazırlanır (Certel, 2014: 191).

Din psikolojisi açısından bakıldığında ise ergenlik dönemi, dinin soyut içerikli biçimde yeniden anlam kazandığı bir gelişim dönemidir. Duygusal ve zihinsel gelişimin hızlanmasıyla birlikte artan arzu ve arayışlar, ergende dinsel yaşamın aktif olarak başlamasına zemin hazırlar. Dolayısıyla gerçek anlamda anlaşılan ve kavranan dinsel yaşam, 12-13 yaşlarında görülmeye başlar. Bu sebeple din psikolojisi literatüründe ergenlik dönemi, 'dinsel uyanış ve gelişimin' gerçek anlamda başladığı bir gelişim dönemi olarak nitelendirilebilir.

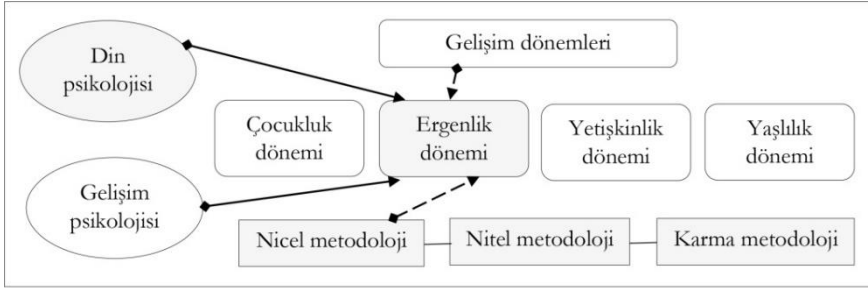
Çocukluktan çıkarak kendini yeni bir bilişsel ve sosyo-kültürel ortamda bulmanın şaşkınlığıyla ergen; dinsel ilgi, inanç, duygu, düşünce, tutum ve davranışlara ilişkin konularla daha fazla ilgilenmeye başlar. Bu bağlamda ilk olarak ölüm, kader, cennet, cehennem, şeytan, melek ve adalet gibi birtakım dinsel içerikli fenomenlerin vurguladığı anlamları derinlemesine düşünmeye başlar. Ergenlik döneminin başlarındaki 12-13 yaşlarında Allah'ı şekilsiz, cisimsiz, soyut ve manevi bir tarzda tasavvur edebilen ergen, henüz Allah kavramının tam olarak tasavvurunu ve anlamını yetişkin bilişsel kavraması düzeyinde çözemez.

Ergenlik döneminin ilk yıllarında dinsel pratikleri yerine getirme, helal-haram, günah-sevap, camiye ve cemaate katılma gibi konulara karşı özel bir ilgi ve duyarlılıkta artış olduğunu söylemek mümkündür. 14-18 yaşlarına doğru ise ergende dinsel şüphe ve kararsızlığın yanı sıra birçoğu cinsel güdülerden kaynaklı suçluluk ve günahkârlık duygusu ile dinsel çatışmalar görülebilir. Sözü edilen durumlara sebep olan faktörlerden bazıları ise 'bağımsızlık duygusunun uyanması, akılla ispatlanamayan şeyleri reddetme isteği, cinsel arzu ve isteklerin dinsel temele dayalı ahlak kurallarına ters olması, dindarların ve din görevlilerinin olumsuz tutum

ve davranışları ile yetersiz din eğitimi' şeklinde sıralanabilir.

Ergenlik döneminin sonlarına doğru psiko-teolojik içerikli çatışmaların şiddeti azalarak bunalım ve gerginlikler kaybolmaya başlar. Dolayısıyla 16-17 yaşlara gelen ergende dine dönüş motivasyonu görülebilir. Böylece ergen, çocukluktan başlayarak kendisi için huzur kaynağı olan dinsel inançlarına yeniden döner. Dinsel değerlerini yeniden sahip-lenen ergen rahatlama, güven ve sevgi gibi olumlu duygular hisseder. Büyük çoğunluğu din anlayışını esas alan bir çizgide yürüme çabası güden ergenler, dine olumlu ilgi duyarlar. Buna karşın dini bütünüyle reddeden çok az sayıdaki ergenler ise dine karşı ilgisiz, dinsiz veya bilemezci olurlar. Fakat dine ilgisiz olanların diğerlerine göre istatistiksel oranı çok daha azdır (Hökelekli, 2003: 267-281). Bu kapsamda din psikolojisi bilim dalında bir literatür çalışması olan bu makale, gelişim dönemlerinden ergenlik dönemi dinsel gelişimiyle sınırlandırılmıştır (ayrıca bkz. Şekil-1).

Şekil-1:
Dinsel gelişim dönemleri araştırma konuları

Bu makalenin amacı; Türk din psikolojisi çalışmaları kapsamındaki 1963-2020 yılları arasında 'ergenlik dönemi dinsel gelişimi' konusunda yapılan 'kitap, tez, makale, bildiri, ansiklopedi maddesi ve çeviri' türündeki araştırmaların akademik ürün çeşitliliğine göre gruplayarak bir araya toplamaktır. Dolayısıyla adı geçen bu konuda yapılan çalışmalarda zaman içerisinde meydana gelen gelişim ve değişimi bir bütün olarak gözlemleyebilmeyi de hedefleyen bu makalede, metodolojik olarak literatür tarama modeli kapsamında 'belge tarama' tekniği kullanılarak alana ilişkin Türkçe kaynaklardan oluşan bir literatür taraması yapılmıştır (Karasar, 2016: 229).

Her çalışmanın olduğu gibi bu makalenin de yöntemsel ve kaynaklı bazı sınırlılıkları vardır. Bu literatür çalışmasının sınırlılıkları ise

şunlardır:

(i)-Türk din psikolojisi araştırmalarında dinsel gelişim dönemleri üst başlığında değerlendirilebilecek olan bu literatür taraması, ‘ergenlik dönemi’ ile sınırlandırılmıştır.

(ii)-Literatür taramasına konu olan ‘ergenlik dönemi’ üzerine yapılan araştırmalar, ana-akım yaklaşım dikkate alınarak din psikolojisiyle sınırlandırılmıştır. Ancak başlıkta direkt din psikolojisini çağrıştırmayan fakat çalışma içeriğinde din psikolojisini kapsayan disiplinler arası nitelikteki çalışmalara da yer verilmiştir.

(iii)-Bu literatür taraması internet tabanlı yapılmıştır. Bu bağlamda tezler için “Ulusal Tez Merkezi” (<https://tez.yok.gov.tr>); makaleler, bildiriler ve çeviriler için “Türkiye Diyanet Vakfı - İslâm Araştırmaları Merkezi” (<http://ktp2.isam.org.tr>); ve “Dergi Park Akademik” (<https://dergipark.org.tr/tr/>); kitaplar için “Google Akademik, Milli Kütüphane” (<https://scholar.google.com.tr>; (<https://www.mktup.gov.tr>); ansiklopedi maddeleri için “Türkiye Diyanet Vakfı - İslâm Ansiklopedisi’nin” (<https://www.islamansiklopedisi.org.tr>) internet ortamındaki veri tabanları kullanılmıştır. Dolayısıyla elde edilen literatür, bu kaynaklardan elde edilen verilerle sınırlıdır.

(iv)-Bu çalışmaya özgü literatür taraması yapılırken ‘ergen, ergenlik, ergenlik dönemi, ortaöğretim, imam hatip lisesi, lise, ahlaki gelişim, dini gelişim, dindarlık, tasavvur, dua, ibadet, Allah, 11- 24 yaş’ anahtar kavramları kullanılmıştır. Dolayısıyla bu çalışmada ulaşılan literatür, adı geçen bu anahtar kavramların taranması sonucunda elde edilen kaynaklarla sınırlandırılmıştır.

a. Ergenlik Dönemi Dinsel Gelişimi Literatürü

Ergenlik dönemi dinsel gelişimi üzerine literatür taramasını içeren makalenin bu bölümünde, akademik ürün türü olarak sırasıyla “(a) kitaplar, (b) tezler, (c) makaleler, (d) bildiriler, (e) çeviriler ve (f) ansiklopedi maddeleri”nde yer alan kaynaklar bulunmaktadır.

a.a. Kitaplar

Makalenin bu bölümünde yer verilen kitapların bibliyografik nitelendirme yazım formatı, APA sistemine uygun olarak “yazar soyadı ve adı, basım yılı, kitap adı, basım yeri, yayınevi adı” biçiminde düzenlenmiştir.

1. Albayrak, A. (2013). *Gençlerde dua psikolojisi*. Bursa: Düşünce Kitabevi.

2. Çeleğen, N. (2014). *Sünnet pedagojisinde ergenlik*. İstanbul: Nesil Yayınları.

3. Gündüz, T. (2002). *İslâm, gençlik ve din eğitimi*. Bursa: Düşünce Kitabevi.

4. Hökelekli, H. (2002). *Gençlik, din ve değerler psikolojisi*. Ankara: Ankara Okulu Yayınları.

5. Kula, M. N. (2001). *Kimlik ve din: Ergenler üzerine bir araştırma*. İstanbul: Ayrıntı Kitapları Yayınları.

6. Yarıcı, A. (2004). *Din, kimlik ve önyargı: Biz ve onlar*. Adana: Karahan Kitabevi.

a.b. Tezler

Makalenin bu bölümünde yer verilen tezlerin bibliyografik nitelendirme yazım formatı, APA sistemine uygun olarak “yazar soyadı ve adı, yılı, tez adı, tez türü, şehir, tezin yapıldığı üniversite ve enstitü adı” biçiminde düzenlenmiştir.

1. Abdulkerimov, Z. (2007). *Azerbaycan'ın kuzey bölgesinde yaşayan gençlerin dinî hayatında inanç problemleri: Şeki/Şeki örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

2. Acar, M. C. (2018). *Bireysel psikolojik danışma sürecinde dinî boyut: Üniversite öğrencileri ile yapılan bir çalışma*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Erzurum: Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

3. Acat, B. (2019). *Ergenlerde dindarlık, değerler, internet bağımlılığı ve hayat memnuniyeti ilişkisi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

4. Acuner, H. C. (2004). *14-18 yaş arası gençlerde ablaki yargı gelişimi ve ablak eğitimi*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Samsun: Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

5. Açar, R. S. (2016). *Televizyonun ergenin din algısı ve ablaki tutumu üzerindeki etkisi: Muş ili örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Bursa: Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

6. Adıgüzel, A. (2014). *Üniversite gençliğinde dini yönelimin sosyolojik açıdan incelenmesi: Süleyman Demirel Üniversitesi İİBF ve Dicle Üniversitesi İİBF karşılaştırmalı örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Isparta: Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

7. Ağçoban, S. (2020). *Üniversite gençliğinde dini bireyselleşme*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). İstanbul: İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

8. Ak, K. (2002). *17 - 25 yaş gençlerde görülen bazı dini şüpheler ve din eğitimi açısından değerlendirilmesi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Samsun: Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

9. Aksu, A. B. (1998). *Gençlik döneminde görülen zararlı alışkanlıklar ve din eğitimi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Bursa: Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

10. Aksu, K. (2018). *İmam hatip lisesi öğrencilerinin okul dışı zamanlarını değerlendirme biçimleri üzerine sosyolojik bir araştırma*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ankara: Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

11. Akyıldız, Y. Ö. (2019). *Üniversite öğrencilerinde bilinçli farkındalık düzeyi ile dindarlık düzeyi arasındaki ilişki*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

12. Akyüz, Z. (2010). *Gençlerde benlik saygısı ve Tanrı tasavvuru*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

13. Alanoglu, A. (2019). *Genç çiftçilerde girişimcilik ve din: Yaş ve cinsiyet değişkenleri bağlamında sosyolojik bir araştırma*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Adana: Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

14. Albayrak, A. (1995). *Ergenlerin dini gelişiminde sevgi ve korku motifinin etkinliği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Bursa: Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

15. Altıntaş, E. (2016). *Öğrencilerde İmam-Hatip Lisesi algısı: Batman örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Çorum: Hitit Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

16. Altundaş, İ. (2019). *Amasya örneğinde imam hatip lisesi öğrencilerinin beklenti ve sorunları*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Amasya: Amasya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

17. Altuntaş, Y. (2019). *Din kültürü ve ahlak bilgisi dersleri bağlamında lise öğrencilerinin İslam düşüncesindeki yorum farklılıklarına ve eğitimine bakışları*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Sakarya: Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

18. Aras, E. Y. (2014). *Son dönem düşünürlerin gençlik tasavvuru*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

19. Arıcı, A. (2005). *Ergenlerde dini başa çıkma yöntemi olarak dua*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Bursa: Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

20. Arslan, A. (2019). *Lise son sınıf öğrencilerinin dinî inanç ve tutumlarını etkileyen faktörler üzerine bir araştırma: Merzifon örneği*. (Yayınlanmamış

Yüksek Lisans Tezi). Samsun: Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

21. Arslan, O. (2019). *İmam hatip liselerinde görev yapan meslek dersleri öğretmenlerinin karşılaştıkları sorunlar ve çözüm önerileri*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Kastamonu: Kastamonu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

22. Arslan, S. (2018). *Lise öğrencilerinin DKAB programı hakkındaki değerlendirmeleri ve DKAB programının öğrencilerin problemleriyle başa çıkamadaki rolü: Sivas ili örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Sivas: Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

23. Arslan, Ş. (2019). *Yüksek dini öğrenim gören gençlerin müziğe yönelik tutumlarını etkileyen sosyo-kültürel ve dini faktörler*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Bursa: Bursa Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

24. Asa, S. (2019). *Güney Kore popüler kültürü'nün (Hallyu) imam hatip lisesi öğrencilerine etkisi üzerine bir alan araştırması*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Bursa: Bursa Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

25. Asar, B. (2016). *Lise gençliği dindarlığı ve aile içi iletişim: Çankırı ili Çerkeş ilçesi örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Samsun: Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

26. Aslan, A. (2014). *Ortaöğretim gençliğinin kimlik oluşumunda aile, din ve medyanın etkileri: Çarşamba örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Samsun: Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

27. Ata, M. (2019). *Liselerde seçmeli Peygamberimizin Hayatı dersinin öğrencilere etkileri bağlamında sosyolojik bir araştırma: Adana - Yüreğir örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Kahramanmaraş: Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

28. Atalay, M. (2016). *Gençlere yönelik camii merkezli sosyal din hizmetleri*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Samsun: Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

29. Ateş, P. (2016). *İmam Hatip lisesinde okuyan öğrencilerin İmam Hatip Lisesini tercih nedenleri ve beklentileri: Gaziantep örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Gaziantep: Gaziantep Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

30. Ay, M. F. (2018). *Lise öğrencilerinde DKAB eğitimi ile saldırganlık arasında dindarlık ve ahlaki olgunluğun aracılık rolünün incelenmesi*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Erzurum: Atatürk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.

31. Ayaz, O. (2015). *Sosyal medyanın ergenlerin dinî sosyalleşmesine etkileri: Sakarya / Akyaazı örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ankara: Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

32. Aydın, C. B. (2012). *14-18 yaş arası gençlerde büyü, sibir, nazar vb. tutumlar*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

33. Aydın, E. (2019). *Ergenlerde materyalist eğilim, şükretme ve dini-manevi yaşam ilişkisi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

34. Aydın, N. (2019). *İHL öğrencilerinin problem çözme becerileri (Samsun Anadolu İmam Hatip Lisesi örneği)*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Samsun: Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

35. Aydoğan, Z. (2019). *Ergenlere yönelik din eğitiminde hayatın anlamı: İmam hatip liseleri düzce örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Çorum: Hitit Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

36. Aydoğdu, C. (2003). *Televizyon ve bilgisayarın (18-25 yaş) gençler üzerindeki psikolojik etkileri: Hendek örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Sakarya: Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

37. Bahadır, A. (1994). *Ergenlik döneminde dini şüphe ve tereddütler*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Bursa: Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

38. Bakırtaş, T. (2019). *Ergenlik döneminde bilişsel faktörlerin karar verme sürecine etkisinin din psikolojisi yönünden incelenmesi: Adapazarı örneğinde*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Sakarya: Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

39. Baran, I. (2000). *İnönü Üniversitesi gençliğinin inanç sorunları*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Malatya: İnönü Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

40. Barlak, G. N. (2003). *İtaat ve kalp temizliği kavramının din psikolojik tablîli (16-18 yaş grubu öğrencilerinde)*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Sakarya: Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

41. Başkonak, M. (2016). *Türkiye'deki lise mezunu işitme engellilerin din eğitiminde karşılaştıkları güçlüklerin öğrenci ve eğitimci görüşleri açısından değerlendirilmesi*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Konya: Necmettin Erbakan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

42. Baydarman, M. N. (2019). *Sosyal medya bağımlılığının ergenlerde dini tutum ve davranışlarla ilişkisi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Diyarbakır: Dicle Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

43. Bayraktar, M. M. (2007). *Gençlik döneminde görülen bazı psikolojik belirtiler ve din eğitimi ilişkisi obsesif kompulsif belirti örneği*. (Yayınlanmamış

Yüksek Lisans Tezi). Van: Yüzüncü Yıl Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

44. Bayraktar, N. (2010). *Kur'an kurslarında ergenlik dönemi öğrencilerinin sorunları ve beklentileri*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Rize: Rize Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

45. Bayraktutar, M. (2019). *İmam hatip lisesi öğrencileri örnekleminde dini başa çıkma ve tanrı tasavvuru ilişkisi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

46. Bayram, N. N. (2019). *Modern cihat: Cihat bölgelerine giden Türk gençler üzerinde biyografik bir araştırma*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

47. Baytemur, K. (2020). *Lise gençliğinde Allah inancının gelişimi ve eğitiminde etkili olan faktörler*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Bursa: Bursa Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

48. Behti, K. (2015). *Üniversite sınavındaki başarısızlık ile tabiatüstü yüklemeler arasındaki ilişki üzerine bir araştırma: Kütahya örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Eskişehir: Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

49. Bektaş, S. (2019). *Ergenlerde benlik saygısı ve dini başa çıkma: İmam hatip lisesi öğrencileri örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

50. Bilecik, S. (2015). *Din kültürü ve ahlak bilgisi derslerinin din okur-yazarlık becerisine etkisi: Üniversite öğrencileri üzerine bir araştırma*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Konya: Necmettin Erbakan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

51. Bilge, E. Z. (2013). *Liseli gençlerde iç ve dış güdümlü dindarlık ve iyilik algıları: Ankara örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Eskişehir: Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

52. Boyar, G. (2012). *Aileye ve parçalanmış aileye sahip ergenlerin dini tutum ve davranışları üzerine bir araştırma: Kahramanmaraş örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Kahramanmaraş: Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

53. Boztoprak, Z. (2015). *Ebeveynleri dini hizmetler alanında görevli olan ergenlerin dini tutum ve davranış özellikleri: Kayseri örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Kayseri: Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

54. Cirit, F. (2018). *Madde bağımlı olan ergenlerin ebeveynlerinin dini başa çıkma süreçlerinin incelenmesi: İstanbul örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

55. Ciroka, B. (2006). *İngiltere'de yaşayan Arnavut gençlerin dini kimlikleri, inanışları, yönelişleri*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

56. Coşgun, S. (2002). *Kader anlayışının 15-18 yaşlar arasındaki gençlerin tutum ve davranışlarına etkisi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Sakarya: Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

57. Coşkun, K. (2020). *İmam Hatip Lisesi öğrencilerinde din anlayışı ve sosyal değerler algısı*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Ankara: Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

58. Çakmak, A. (2018). *Lise öğrencilerinde DKAB eğitimi ile hayati anlamlandırma arasında dindarlık ve sorumluluğun aracılık rolünün incelenmesi*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Erzurum: Atatürk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.

59. Çalışkanoglu, Ş. (2018). *İmam-hatip lisesi öğrencilerinin sorun ve beklentileri: Çorum örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Çorum: Hitit Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

60. Çamur, Z. (2014). *Yaşamda anlam ve dindarlık ilişkisi: Geç ergenlik dönemi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Samsun: Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

61. Çandır, H. N. (2019). *Üniversite öğrencilerinde iman ve davranış ilişkisi: İstanbul Şehir Üniversitesi örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Gaziantep: Gaziantep Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

62. Çay, E. E. (2019). *Lise gençliğinde dini sosyalleşme: Batman il merkez örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Çorum: Hitit Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

63. Çelik, F. (2010). *Dini sosyalizasyon sürecinde aile kurumunun önemi yetiştirme yurtlarında kalan gençler ile aile ortamında kalan gençlerin din algısı, dini tutum ve davranışları ve sosyal ilişkileri üzerine karşılaştırmalı bir araştırma*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ankara: Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

64. Çelik, Ö. F. (2016). *Katsayı uygulamasının kaldırılması sonrasında İmam Hatip Lisesi öğrencilerinin davranış, tutum ve özellikleri: Gaziantep örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Bursa: Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

65. Çelik, Y. (2010). *Genç ve yetişkin evlilerde kıskançlığın din psikolojik tablili*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Sakarya: Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

66. Çelikoğlu, N. (2007). *Türkiye'de üniversite gençliğinde mahremiyetin dönüşümü*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

67. Çetin, A. (2019). *Ergenlerde sosyalleşme, akran ilişkileri ve dindarlık arasındaki ilişkinin incelenmesi* (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Konya: Necmettin Erbakan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

68. Çetin, Ü. F. (2010). *Ortaöğretim düzeyi gençlerde dindarlık-empati ilişkisi: Isparta örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Isparta: Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

69. Çevik, Ş. (2002). *Ergenlerde ölüm düşüncesi ve ölüm ötesiyle ilgili dini inançlar*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Bursa: Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

70. Çınar, R. (2013). *Turizm bölgesinde yaşayan 18-25 yaş arası gençlerin dinî tutum ve davranışları: Kuşadası örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ankara: Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

71. Çıtır, Y. Y. (2016). *Ergenlik döneminde dindarlık, şükür ve hayat memnuniyeti: İstanbul Pendik örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

72. Çiğdem, E. (2020). *Pansiyonda ve ailesi yanında kalan liseli öğrencilerin umut, dindarlık ve akademik başarı durumlarının karşılaştırılması*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Sivas: Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

73. Çimen, E. (2019). *İmam hatip lisesi öğrencilerinin benlik saygısı düzeylerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Çorum: Hitit Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

74. Dağ, K. (2019). *Türkiye'de üniversite öğrencilerinin din, dindarlık ve dinler hakkındaki bilgilerinin değerlendirilmesi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Konya: Necmettin Erbakan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

75. Daşkıran, İ. (2009). *Gençliğin kimlik oluşumunda din, aile ve medyanın etkisi: Kahramanmaraş lise gençliği üzerine sosyolojik bir araştırma*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Kahramanmaraş: Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

76. Demir, O. (2001). *Yetiştirme yurtlarındaki gençlerin din eğitimi problemleri*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Bursa: Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

77. Demir, R. (2016). *Beşin temelli öğrenme yaklaşımına dayalı lise din kültürü ve ahlak bilgisi dersi öğretiminin akademik başarı ve kalıcılığa etkisi*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Adana: Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

78. Demir, Ş. Ç. (2013). *Ergenlerde benlik saygısı ve dini başa çıkma*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

79. Demir, Z. (2019). *Ergenlik döneminde dini inanç ve şüpheler ile psikososyal değişkenler arasındaki ilişki üzerine bir alan araştırması: İstanbul örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

80. Demirtaş, S. (2019). *Hız: Peygamber'in gençleri eğitim yöntemleri*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Karabük: Karabük Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

81. Dilek, Y. (2019). *Ergenlerde Tanrı algısı ile şiddet eğilimi arasındaki ilişki üzerine bir çalışma*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Erzurum: Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

82. Dinç, A. (2007). *Ergenlerde anne-baba tutumları ve dini yönelim*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

83. Dindar, V. (2019). *Gençlerde evlilik yaşının uzaması üzerine din sosyolojisi açısından bir araştırma*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

84. Doğan, B. (2018). *Ergenlerde Tanrı'ya bağlanma tarzları ve riskli davranışlar üzerine bir araştırma*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

85. Doğan, G. (2019). *Liseli gençlerde günah algısı: Elbistan örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Malatya: İnönü Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

86. Eken, A. N. (2019). *İmam hatip lisesi öğrencilerinde din eğitimi ve mutluluk ilişkisi üzerine bir araştırma: Sivas ili örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

87. Elçi, K. (2016). *Çok kültürlü seküler toplumda Türk genç yetişkin kadınların dini sosyalleşmeleri: Amsterdam örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

88. Eler, Ç. E. (2019). *Lise gençliğinde dini sosyalleşme; Batman il merkezi örneği* (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Çorum: Hitit Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

89. Emre Y. (2019). *Üniversite öğrencilerinde mişab anlayışı ve dindarlık: Çukurova Üniversitesi örneği*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Adana: Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

90. Erden, M. (2019). *Ergenlik döneminde dindarlık eğilimi ve riskli davranışlar arasındaki ilişki*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Diyarbakır: Dicle Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

91. Ermiş, A. (2019). *Ergenlerin deizm algısına dair sosyolojik bir araştırma: Çankaya örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ankara: Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

92. Esmeli, A. H. (2002). *18-30 yaşlar arası genç yetişkinlerde görülen ahlaki sorunların psiko-sosyal açıdan tablili: Sapanca örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Sakarya: Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

93. Ferşadoğlu, S. (2013). *15-18 Yaş lise öğrencisi kızların dini tutum ve davranışları: Yalova örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Sakarya: Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

94. Gashi, F. (2008). *Kosova bölgesindeki Arnavut, Boşnak ve Türk gençlerinin dini yönelimleri*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü .

95. Geçgin, E. (2019). *Ergenlik dönemi din eğitiminde sosyal çevrenin etkisi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Kilis: Kilis 7 Aralık Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

96. Genç, M. (2019). *Ebeveyn kaybı yaşamış üniversite öğrencilerinde otobiyografik bellek üzerinden Allah tasavvurunun incelenmesi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

97. Göktepe, A. K. (2018). *Dinî içerikli müzik terapinin üniversite öğrencilerinde duygu durumu, kaygı ve algılanan stres düzeyi üzerindeki etkisi* (Yayınlanmamış Doktora Tezi). İstanbul: Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

98. Gören, S. T. (2015). *Lise öğrencilerinin mezhep algısının din anlayışında değişim sürecine etkisi (İstanbul Anadolu Yakası örneği)*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). İstanbul: İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

99. Gözlükaya, M. (2014). *Lise öğrencilerinde anne baba tutumlarının dini yönelime etkisi: Denizli örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Isparta: Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

100. Güllü, İ. (2010). *Gecekondulaşma, gençlik ve dindarlık: Kayseri Arıcık örneği*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Kayseri: Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

101. Gümüş, M. A. (2006). *Dini kanaatler açısından üniversite gençliğinde kız-erkek ilişkileri: Marmara Üniversitesi örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

102. Günay, İ. (2003). *Kur'an-ı Kerim'de gençlik tipolojileri*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Konya: Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

103. Güneş, A. (2015). *Lise öğrencilerinin şiddet ve değer eğilimlerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi: Rize ili örneği*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Sivas: Cumhuriyet Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

104. Güngör, M. (2018). *Hz. Peygamber'in genç sahabileri özel olarak eğitmesi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Çanakkale: Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

105. Gürsu, O. (2011). *Ergenlik döneminde psikolojik sağlık ve dindarlık ilişkisi*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Konya: Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

106. Güzel, F. (2001). *Ergenlik dönemi dini gelişiminde dua*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Erzurum: Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

107. Hökelekli, H. (1983). *Ergenlik çağı gençlerin dini gelişimi*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Bursa: Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi.

108. İnan, A. (2019). *Üniversite öğrencilerinin dini yönelimlerinde sosyal sermayenin rolü: İlahiyat fakülteleri örneği*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Ankara: Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

109. İpek, Y. (2016). *Fen Lisesi öğrencilerinin Din Kültürü ve Ahlak bilgisi dersine ilişkin tutumları ve değer algıları: Diyarbakır ili örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Diyarbakır: Dicle Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

110. İşlek, M. (2016). *Ergenlerde kaygı ve duanın çeşitli değişkenler açısından incelenmesi: Rize örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Rize: Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

111. Jasarevic, A. (2014). *Bosnalı gençlerde din ve mutluluk ilişkisi üzerine araştırma*. Bursa: Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

112. Kala, A. (2006). *18-25 yaş grubu gençlerin dini tutum ve davranışları: Kürtül Kasabası örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Kayseri: Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

113. Kaleci, F. N. (2016). *Ergenlik dönemi kimlik oluşumunda dinin rolü: Konya örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Konya: Necmettin Erbakan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

114. Kalenci, H. (2016). *On birinci sınıf Anadolu İmam Hatip Lisesi öğrencilerinin beş vakit namazı öğrenme deneyimleri üzerine nitel bir araştırma*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Bursa: Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

115. Kalfa, N. T. (2019). *Gençlik dönemi inanç gelişimi ve eğitiminde etkili olan faktörler üzerine nitel bir araştırma*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Bursa: Bursa Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

116. Kanık, C. (2016). *Almanya doğumlu Türkiye gençliğinde dini tutum ve davranışlar*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). İstanbul: İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü

117. Kara, S. (1996). *Hız. Peygamber (sav) döneminde gençlik*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Erzurum: Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

118. Karabulut, F. M. (2010). *Gençlik ve din - Kur'an kursu öğrencilerinin kişilik gelişmesi üzerine bir din psikolojisi araştırması (Kayseri/Develi örneği)*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Kayseri: Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

119. Karanfil, İ. (2015). *12 -18 yaş gurubu tutuklu çocuklarda dini alguların davranışlara yansımaları*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi) Ankara: Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

120. Karatepe, Ş. (2013). *Üniversite öğrencilerinde cinsiyetsizleşme*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

121. Karenoğulları, T. (2019). *Lise öğrencilerinin kaderle ilgili kavramlara yükledikleri anlamlar (Hatay-İskenderun örneği)*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Adana: Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

122. Karımov, E. (2016). *Üniversite öğrencilerinin internet bağımlılığı düzeyleri ile din alguları üzerine bir araştırma*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Samsun: Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

123. Kavun, Y. (2016). *Ergenlerde dindarlık ve insani değerler*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Konya: Necmettin Erbakan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

124. Kaya F. (2000). *15-16 yaş imam-hatip lisesi ergenlerinde sorumluluk ve dini sorumluluk seviyelerinin incelenmesi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

125. Kaya, F. (2018). *İmam hatip lisesi öğrencilerinde Tanrı algısı ve kaygı ilişkisi üzerine bir araştırma (Ağrı ili örneği)*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Erzurum: Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

126. Kaya, T. (2020). *Ergenlerde saldırganlık ve dindarlık ilişkisi*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi) Kayseri: Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

127. Kendebai, G. (2016). *Üniversite öğrencilerinde batıl ve paranormal inanç algısı üzerine bir çalışma: Çanakkale örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Çanakkale: Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

128. Kesmen, B. (2012). *Gençlerdeki hazcılığa (hedonizm) psikolojik ve manevi yaklaşım*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ankara: Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

129. Khadylkhan, G. (2016). *Kazakistan'da üniversite gençlerinin dine yönelimi: L. N. Gumilyev Ulusal Avrasya Üniversitesi örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Konya: Necmettin Erbakan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

130. Kılavuz, M. A. (1993). *Ergenlerde özdeşleşme ve din eğitimi: İHL ve GL öğrencileri arasında karşılaştırmalı bir araştırma*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Bursa: Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

131. Kılıç, E. (2010). *Kur'an okumanın ergenlik dönemi bireyleri üzerindeki etkileri: Sakarya ve İzmit Kur'an kursları örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Sakarya: Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

132. Kırman, F. (2013). *Stres ve din: Lise gençliği üzerine psikolojik bir araştırma: Kahramanmaraş örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Kahramanmaraş: Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü

133. Koç, A. (2011). *Üniversite öğrencilerinde Tanrı tasavvuru, benlik algısı ve öfke yaşantısı*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ankara: Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

134. Koç, B. (2003). *Ergenlikte benlik gelişimi ve din ilişkisi*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Erzurum: Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

135. Koç, M. (2002). *Ergenlik döneminde dua ve ibadet psikolojisinin ruh sağlığı üzerindeki etkileri*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Bursa: Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

136. Koç, M. B. (2011). *Dindar ailelerin çocuklarında karşı cins arkadaşlık algısı: Lise son sınıf öğrencisi gençler üzerine bir araştırma*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Konya: Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

137. Kökcü, H. (2019). *Üniversite öğrencilerinde aile içi dini aktiviteler dini tutum ve yaşam doyumu arasındaki ilişki*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

138. Kula, M. N. (1986). *Ergenlerde kimlik bunalımı ve din eğitiminin etkisi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Bursa: Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

139. Kula, T. (2006). *Ergenlerde dini düşüncede yaşanan güçlükler: Bir Diyarbakır örnekleme*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Sivas: Cumhuriyet Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

140. Kulu, F. (2019). *Ergenlik döneminde dini başa çıkma ve anlam arayışı*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

141. Kurt, M. (2016). *Üniversite gençliğinin iletişim ahlakı açısından sosyal medyaya bakışı*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Samsun: Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

142. Kutlu, H. (2020). *Ergenlerde dua tutumları ve umutsuzluk düzeyleri arasındaki ilişki üzerine bir çalışma: Erzurum örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Erzurum: Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

143. Küçük, E. (2010). *Ergenlerin duasına psikolojik yaklaşım (Edirne/Keşan örneği)*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Kayseri: Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

144. Küçükali, A. (1996). *Erzurum'da orta öğrenim yurtlarında barınan 13-17 yaş grubu gençlerde dini yaşayış*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Erzurum: Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

145. Magomedov, P. (2008). *Dağıstan Tabasaran bölgesindeki ergenlerin dini tutum ve davranışları*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Kayseri: Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

146. Mat, H. (2015). *Din kültürü ve ahlak bilgisi derslerinin meslek lisesi öğrencilerine iş ahlakı kazandırılmasına etkisi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Erzurum: Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

147. Menküç, D. (2019). *Din kültürü ve ahlak bilgisi öğretmenlerinin görüşleri ışığında lise öğrencilerinde deizm düşüncesi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Sakarya: Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

148. Moç, S. (2013). *Üniversite öğrencilerinde toplumsal cinsiyet algısının oluşmasında geleneksel kimliğin rolü: Iğdır üniversitesi örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Iğdır: Iğdır Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

149. Mohammadi, A. (2010). *Üniversite öğrencilerinin din anlayışı (Afganistan - Kabil Üniversitesi örneği)*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Ankara: Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

150. Mukul, S. (2019). *Lise çağı gençlerinin sosyalleşmesinde dinin rolü: Maçka örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Rize: Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

151. Nalbant, H. (2010). *Üniversite öğrencilerinde dindarlık ile başarı algısı arasındaki ilişki üzerine bir araştırma: MAKÜ örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Isparta: Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

152. Okonbaeva, T. (2018). *Kırgızistan üniversite gençliğinde din ve sekülerleşme: Oş Devlet Üniveristesi ve Kırgız Milli Üniversitesi örnekleri*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

153. Oluğ, F. (2011). *Ergenlik dönemindeki öğrencilerde dini tutum ve davranışlar: Sakarya örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Sakarya: Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

154. Omay, Z. M. (2019). *Üniversite öğrencilerinin öz-anlayış düzeylerinin hayat memnuniyeti ve dindarlık yönelimleri açısından incelenmesi: M.Ü. İlahiyat Fakültesi öğrencileri örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

155. Orhan, F. (2014). *Ergenlerin dini kimlik kazanmalarına sosyal öğrenmenin etkisi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ankara: Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

156. Osmani, M. (2014). *Makedonya'da yaşayan gençlerde dini şüphelerin kaynakları ve etkileri: Kalkandelen örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Bursa: Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

157. Örekli, M. (2018). *Anadolu imamhatip liseleri meslek dersleri öğretmenlerinin öğrenciler tarafından epistemik otorite olarak görülmesi üzerine nitel bir araştırma*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Konya: Necmettin Erbakan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

158. Özarslan, S. (1994). *14-18 yaş lise gençlerinde kader*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ankara: Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

159. Özbay, E. (1995). *Ergenlerde Allah ve din inancı*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

160. Özel, İ. (2003). *Ergenlik döneminde dua*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Samsun: Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

161. Özgül, Z. (2019). *Öğrenci görüşlerine göre imam hatip liselerinde meslek dersi öğretiminin değerlendirilmesi: Şanlıurfa örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Malatya: İnönü Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

162. Özkarpuzcı, H. A. (2019). *Amerikan Hollywood sinemasında İslamofobi: Keskin Nişancı film örneği incelemesi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Konya: Necmettin Erbakan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

163. Öztürk, M. (2018). *Üniversite öğrencilerinin basbilik düzeyleri ile dini tutumları arasındaki ilişkinin incelenmesi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Samsun: Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.

164. Öztürk, N. (1994). *Kız öğrencilerin dini tutumları (14-18 yaş)*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Kayseri: Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

165. Öztürk, Y. (2017). *Ergenlerde dindarlık ile öznel iyi oluş arasındaki ilişkinin incelenmesi: Çarşamba örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Çorum: Hitit Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

166. Pekdemir, K. (2018). *Din ve zihniyet: Gençlik üzerine bir araştırma*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

167. Sadıqı, F. (2017). *Makedonya'daki üniversite gençliğinin dini inanç tutum ve davranışları üzerine bir araştırma: Kalkandelen örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Bursa: Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

168. Sağır, R. (2019). *Ergenlerde dindarlık, öz denetim ve hayat memnuniyeti ilişkisi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

169. Sağıroğlu, A. Z. (2014). *Etnisite, din ve önyargı: Üniversite öğrencileri örneği*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Konya: Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

170. Salı, E. (2019). *İmam hatip lisesindeki kız öğrencilerin sorunları ve beklentileri (İstanbul-Güngören örneği)*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Bursa: Bursa Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

171. Sazak, B. (2019). *İmam hatip lisesi öğrencilerinin sosyalleşme düzeyleri: Sivas ili örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Sivas: Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

172. Seriner, B. (2019). *Ergenlerde günah ve suç algısı, günahkârlık ve suçluluk duygusu üzerine bir araştırma*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

173. Seyhan, B. Y. (2013). *Üniversite öğrencilerinde inanç tarzları, denetim odağı ve psikolojik iyi olma hali arasındaki ilişkiler: Sivas örneği*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Ankara: Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

174. Sezen, A. (2008). *Üniversite öğrencileri örnekleminde iman gelişimi ve dinsel fundamentalizm arasındaki ilişkiler üzerine bir çalışma*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). İzmir: Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

175. Sezgin, K. (2016). *Üniversite öğrencilerinin psikolojik sağlamlık ve dindarlık düzeylerinin incelenmesi: Dicle Üniversitesi örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Diyarbakır: Dicle Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

176. Sinan Uzun, S. (2011). *Ergenlerde yalan tutumuna psiko-sosyal yaklaşım: Sakarya örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Sakarya: Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

177. Sinanoğlu, A. F. (2002). *Genç nüfusta toplumsal bütünleşmeye dini hayat: Elbistan örneği*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Erzurum: Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

178. Sönmez, B. Y. (2017). *Lise gençliğinin itikadi sorunlarının yaşam kalitelerine olumlu-olumsuz etkilerinin araştırılması*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Sivas: Cumhuriyet Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

179. Sönmez, Ö. A. (2012). *Dindarlık, kendini izleme ve siyasal katılım: Üniversite öğrencileri üzerine bir araştırma*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Ankara: Orta Doğu Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

180. Subaşı, H. (2012). *Üniversite öğrencilerinin Tanrı ile ilişkilerinin bağlanma kuramı açısından değerlendirilmesi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

181. Şekkelî, N. Ş. (2019). *Ergenlerde adaletli davranışın ve dürüstlüğü dindarlık eğilimleriyle ilişkisi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Kahramanmaraş: Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

182. Şen, S. (2019). *Din ve sekülerleşme: lise gençliği üzerine sosyolojik bir araştırma: Kocaeli ili İzmit ilçesi örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

183. Şenel, M. (1998). *Ortaöğretim gençliğinde günah ve tevbe kavramları üzerine bir alan araştırması*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

184. Taluk, A. (2014). *İmam hatip lisesi öğrencilerinde Allah tasavvuru: Iğdır örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Iğdır: Iğdır Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

185. Tanrıverdi, A. T. (2016). *Televizyonlarda yayınlanan dini programların üniversite öğrencilerinin dini tutum ve davranışları ile ilişkisi: Adana örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Adana: Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

186. Taşdemir, F. (2017). *Kent dindarlığı bağlamında imam hatip lisesi öğrencilerinde dindarlık olgusu: Konya örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Van: Yüzüncü Yıl Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

187. Taşkın, H. H. (2019). *Lise öğrencilerindeki akademik başarı ve sınav kaygısı ile manevi danışmanlık ve rehberlik ilişkisi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Uşak: Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

188. Taşkın, O. (2018). *Ortaokul ve lise öğrencilerine göre din kültürü ve ahlak bilgisi öğretmenlerinin rol modelliği*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Samsun: Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

189. Tekin, Ş. (2019). *Üniversite öğrencilerinin dini değerlere ilişkin algıları: Eskişehir ili örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Erciyes: Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

190. Telimen, M. (2012). *Alevi gençliği ve ateizm: İstanbul ve Tunceli örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Isparta: Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

191. Tepetam, S. E. (2018). *Lise gençliğinin dini tutum ve davranışlarıyla tüketim alışkanlıkları arasındaki ilişki*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

192. Titiz, T. Y. (2019). *Ergenlerde dini başa çıkma-yaşam doyumu ilişkisi: Antalya imam hatip liseleri örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Konya: Necmettin Erbakan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

193. Tunç, H. (2013). *Toplumsal değişim sürecinde din ve toplumsal cinsiyet: Lise gençliği üzerine sosyolojik bir araştırma*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Kahramanmaraş: Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

194. Ulu, M. (2006). *Üniversite gençliğinin dini inanış ve davranışları: Erciyes Üniversitesi örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Kayseri: Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

195. Ulusal, R. (2019). *Ergenlik döneminde narsisizm, dindarlık ve sosyal medya tutumları ilişkisi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

196. Ünver, M. (2019). *Sosyal medyanın ergenler üzerindeki sosyokültürel etkileri: Yozgat ili örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Tokat: Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü

197. Üzümcü, H. (2015). *Üniversite öğrencilerinde dini inancın toplumsal güvenlik ve olaylarla olan ilişkisinin incelenmesi: Cumhuriyet Üniversitesi örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Sivas: Cumhuriyet Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

198. Vural, A. (2016). *İmam-Hatip Lisesi son sınıf öğrencilerinin mesleki yeterlilik algısı*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Samsun: Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

199. Yapıcı, A. (2002). *Gençlerde dini kalıp yargılar: Sosyal psikolojik bir araştırma*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Kayseri: Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

200. Yaşa, A. O. (2019). *Kur'ân'da olumlu ve olumsuz genç prototipleri*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Gümüşhane: Gümüşhane Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

201. Yavuz, A. (2009). *18-25 yaş üniversite gençliğinde dini inanç ve umutsuzluk ilişkisi: Sakarya Üniversitesi örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Sakarya: Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

202. Yıldırım, M. (1986). *Din eğitiminin gençlerin heyecan gelişimi ve sosyal çevre ile olan ilişkilerine etkisi*. (Yayınlanmamış Lisans Tezi). Bursa: Uludağ Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi.

203. Yıldırım, M. Ş. (2019). *Müslüman Gençlere bir Rol-Model: Ashâb-ı Kef* (Yayınlanmamış Yüksek Lisans). Muş: Muş Alparslan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

204. Yıldırım, S. (2018). *13-18 yaşlar arası meslek liseli ergenlerde tanrı algısı üzerine bir araştırma*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Isparta: Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

205. Yıldız, F. (2019). *Hafızlık eğitiminde ergenlik dönemine bağlı yaşanan problemler: Eskişehir ili örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Isparta: Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

206. Yıldız, N. (2002). *Ergenlik çağında din eğitimi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Sakarya: Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

207. Yılmaz, M. (2010). *Ergenlerde şiddetin önlenmesinde din eğitiminin rolü*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Erzurum: Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

208. Yiğit, H. (2001). *Alt ve üst sosyo ekonomik düzey ve cinsiyet açısından ergenlik dönemi problemlerinin karşılaştırılması*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ankara: Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

209. Yiğit, H. (2019). *İmam hatip lisesi öğrencilerinin yüksek din öğretileri algısı: İstanbul örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

210. Yiğit, Y. (2019). *Anadolu imam hatip lisesi meslek derslerinin problem çözme becerisi kazandırması açısından fonksiyonelliği: Sivas ili örneği*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Sivas: Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

211. Yozgat, B. (2019). *Pozitif psikoloji kapsamında üniversite öğrencilerinde dindarlık diğerkâmlık ilişkisi: İnönü Üniversitesi örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Amasya: Amasya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

212. Yrysbayev, Z. (2009). *Komünizm sonrası Kazak gençlerinin dini yönelimleri*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

213. Yüce, F. (2009). *Gençlerde dini yönelim ve kişilik*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

214. Yücedağ, Ş. (1994). *Ergenlik dönemi problemleri ve anne tutumları arasındaki ilişki*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

215. Yüksel, L. (1995). *Üniversiteli kız öğrencilerde cinsel ahlak ile dini inanç ve tutumların ilişkisi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Bursa: Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

216. Yüksel, R. (2007). *Genel lise ve imam-hatip lisesi öğrencilerinin popüler müziğe yaklaşımı*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Sakarya: Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

217. Yürgüç, M. S. (2016). *Gençliğin iman algısı: Şırnak ili örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Şırnak: Şırnak Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

218. Yürürdurmaz, T. (2019). *Üniversite gençliğinin dini hayatının sosyolojik açıdan incelenmesi: Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi örneği*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Kahramanmaraş: Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

a.c. Makaleler

Makalenin bu bölümünde yer verilen makalelerin bibliyografik nitelendirme yazım formatında APA stili kullanıldığı için burası “yazar soyadı ve adı, yayın yılı, makale adı, dergi adı, cilt ve sayı, sayfa sayısı” biçiminde, alfabetik dizilime göre düzenlenmiştir.

1. Acar, M. C. & Karaca, F. (2019). Dinî boyutun psikolojik danışma sürecine etkisi: Üniversite öğrencileri ile yapılmış deneysel bir çalışma. *Atatürk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi İlahiyat Tetkikleri Dergisi*, 52, 195-216.

2. Acar, M. C. (2014). İmam - hatip lisesi öğrencilerinin dinî sorumluluk düzeylerinin incelenmesi: Bingöl örneği. *Bingöl Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 2(4), 151-161.

Acar, M. C. (2019). Özgüven ile dindarlık arasındaki ilişki: Üniversite öğrencileri üzerine bir araştırma. *Bingöl Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 14, 64-78.

3. Acuner, H. Y. (2005). Din eğitimi açısından 14-18 yaş arası gençlerde ahlaki yargı gelişimi: Samsun il örneği. *Ondokuz Mayıs Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi* 18-19, 265-297.

4. Açıköz, N. (1991). Yunus Emre'de ölüm: Genç ölümleri veya 'gök ekini biçmek'. *Diyanet İlmî Dergi*, 27(1), 115-125.

5. Akkır, R. (2019). Üniversite öğrencilerinin tasavvuf, tarikat ve rabıta olgusuna bakışı: Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi İlahiyat Fakültesi örneği. *Tekirdağ İlahiyat Dergisi*, 5(2), 1273-1298.

6. Aktaş, A. & Sümer, N. (2018). İlahiyat fakültesi öğrencilerinin mehdi algısı: Siirt Üniversitesi örneği. *Siirt Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi* 5(1), 73-96.

7. Aktaş, A. (2003). Kentsel alanda alevi gençliğinin kimlik sorunlarına sosyolojik bir bakış. *Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Dergisi*, 9(28), 101-119.

8. Akyürek, S. (2012). İmam-hatip lisesi meslek dersi ile din kültürü ve ahlâk bilgisi dersi öğretmenlerinin eğitim-öğretim yeterliliklerine ilişkin algıları. *Değerler Eğitimi Dergisi*, 10(23), 7-45.

9. Akyüz, İ. (2014). Türkiye'de gençlik, din ve değerler konusunda yapılan ampirik araştırmaların yöntem ve içerik analizi. *Sakarya Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 16(30), 183-202.

10. Altun, R. (2015). Fen lisesi ve imam hatip lisesi öğrencilerinin değer yönelimleri: Samsun örneği. *Gaziosmanpaşa Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 3(2), 195-224.

11. Ankaralı, H. (2019). Beyoğlu Anadolu İmam Hatip Lisesi öğrencilerinde internet ve sosyal medya bağımlılık düzeyi, başarı ile ilişkisi ve bağımlılık üzerine etkili faktörler. *Kırıkkale Üniversitesi İslâmî İlimler Fakültesi Dergisi*, 4(8), 301-331.

12. Apaydın, H. (1999). Üniversite öğrencilerinin dinî yasaklarla ilgili tutumları. *Ondokuz Mayıs Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 11, 217-238.

13. Arpacı, M. & Yıldırım, C. (2014). İmam hatip lisesi öğrencilerinin “ımam hatip lisesi” ve “ımam hatip lisele olmak” kavramlarına yönelik görüşlerinin metafor analizi yoluyla incelenmesi: Diyarbakır örneği. *Toplum Bilimleri Dergisi*, 8(15), 135-152.

14. Aşlamacı, İ. & Emrah Eker, E. (2016). İmam-hatip lisesi öğrencilerinin okul aidiyet ve dinî tutum düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Değerler Eğitimi Dergisi*, 14(32), 7-38.

15. Aşlamacı, İ. (2018). İmam hatip lisesi öğrencilerinin meslek dersi öğretmenlerinin yeterliliklerine ilişkin algıları. *Hikmet Yurdu Düşünce-Yorum Sosyal Bilimler Araştırma Dergisi*, 11(22), 87-107.

16. Ayas, M. R. (1987). Üniversite gençliğinin zihin hayatı. *Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 29, s. 263-266

17. Ayas, M. R. (1992). 1940'lı yıllardan bugüne Türk gençliğinin dinî değeri. *Dokuz Eylül Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 7, 7-11.

18. Aydın, M. & Duran, A. (2014). İmam Hatip Liselerinde dinsel geleneklerin öğretimi: Tespitler ve teklifler. *Ondokuz Mayıs Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 37, 19-41.

19. Aygün, A. & Karadeniz, H. (2017). Üniversite gençlerinin Kur'an'a dair ilgi, Algı ve bilgileri: Giresun Üniversitesi örneği. *Türkiye Cumhuriyeti Giresun Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Karadeniz Sosyal Bilimler Dergisi*, 9(16), 97-133.

20. Ayten, A. (2005). Kendini gerçekleştirme ve dindarlık: Üniversite öğrencileri üzerine bir araştırma. *Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 29, 185-204.

21. Ayten, A. (2009). Üniversite öğrencilerinde ölüm kaygısı: Türk ve Ürdünlü öğrenciler üzerine karşılaştırmalı bir araştırma. *Din Bilimleri Akademik Araştırma Dergisi*, 4(9), 85-108.

22. Ayten, A. (2012). Kimlik ve din: İngiltere'deki Türk gençleri üzerine bir araştırma. *Çukurova Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 12(2), 101-119.

23. Bahadır, A. (2002). Ergen kişiliği bağlamında din-kişilik ilişkisi. *Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 14, 111-123.

24. Baltacı, A. & Coşkun, M. K. & Ceylan, İ. (2019). İmam hatip liselerindeki Suriyeli öğrencilerin din eğitimi sorunları: Çözöme yönelik

nitel bir analiz. *Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 60(2), 307-336.

25. Baltacı, A. (2019). İmam-hatip liselerinde çalışan öğretmenlerin mesleki sorunlarının analizi ve çözüm önerileri, *Atatürk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi İlahiyat Tetkikleri Dergisi*, 52, 241-264.

26. Baltacı, A. (2019). İmam-hatip lisesi öğrencilerinin değer yönelimleri. *Eskişehir Osmangazi Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 6(11), 125-158.

27. Bardakçı, M. N. (2005). Mevlânâ perspektifinden gençlik problemleri ve çözüm yolları. *İlmî ve Akademik Araştırma Dergisi*, 6(14), 267-284.

28. Başkurt, İ. (2003). Gençlik, madde bağımlılığı ve korunma yolları: Psiko-sosyal bir yaklaşım. *İstanbul Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 8, 73-114.

29. Batar, Y. (2019). İmam hatip lisesinde çalışan rehber öğretmenlerin öğrencilerin beklenti ve sorunlarına ilişkin tespitleri. *İnönü Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 10(2), 381-423.

30. Bayraktar, M. M. (2017). Gençlik döneminde görülen obsesif kompulsif belirtinin inanç, İbadet ve dini bilgi düzeyi gibi bazı değişkenler açısından incelenmesi. *Marife: Dini Araştırmalar Dergisi*, 17(1), 151-175.

31. Bozkurt, E. & Sönmez, H. İ. (2016). İmam hatip ortaokulu öğrencilerinin ergen öznel iyi oluşlarının kişisel ve sosyal özelliklerine göre incelenmesi. *Amasya Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 7, 231-248.

32. Canan, İ. (1985). İslam'a göre gençlik yaşının başlangıcı ve bunun ehemmiyeti. *Din Öğretimi Dergisi*, 5, 11-15.

33. Cebeci, S. (1995). İmam-Hatip liselerinin öğrenci yapısı ve bunun sosyal gelişme açısından değerlendirilmesi. *Harran Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 1, 111-120.

34. Cengil, M. C. (2015). Hitit Üniversitesi İlahiyat Fakültesi öğrencilerinde sorumluluk duygusu ve sorumluluk davranışı üzerine bir araştırma. *Harran Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 20(33), 7-23.

35. Certel, H. (2004). Hz. Peygamber'in risalet görevine hazırlanması bağlamında çocukluk ve gençlik dönemi yaşantıları. *EKEV Akademi Dergisi*, 8(19), 31-56.

36. Cihangir, D. M. (2002). Üniversite gençliğinin alkol ve uyuşturucuya ilişkin tutumları: Ahmet Yesevi Uluslararası Türk-Kazak Üniversitesi Çimkent Örneği. *İstanbul Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi* 6, 55-67.

37. Cilacı, O. (1986). Gençlikte görev ve sorumluluk anlayışı üzerine. *Diyanet İlmî Dergi*, 22(3), 59-64.

38. Cilacı, O. (1987). Avrupa ülkelerinde büyüyen gençlerimizin meseleleri ve çözüm yolları. *Diyanet İlmî Dergi*, 23(1), 18-24.

39. Coşkunsever, A. (2016). Yetiştirme yurdunda kalan ergenlerin yaşadıkları sorunlar ve dini başa çıkma: Bursa ve Şanlıurfa yetiştirme yurtları örneği. *Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 25(2), 97-124.

40. Çapak, İ. & Ferah, N. (2013). Şiddet suçlarına sürüklenen ergenlerde dini potansiyeller. *İslâmî İlimler Dergisi*, 8(2), 57-92.

41. Çapcıoğlu, İ. (2014). Gençlik dönemi 'kimlik arayışı'nın demokratik değerlerin ve iletişim becerilerinin gelişimine etkisi. *Sıirt Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 1(2), 57-75.

42. Çayır, C. & Arpacı, M. (2011). Üniversite öğrencilerinin dini başacakma tutumları üzerine bir araştırma: Dicle Üniversitesi Örneği. *Dicle Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 13(1), 205-246.

43. Çayır, C. (2014). Ergenlerin dini inanç, şüphe ve dini tutumları üzerine bir araştırma. *Bilimname: Düşünce Platformu*, 27, 59-88.

44. Çekin, A. (2013). İmam hatip lisesi öğrencilerinin prososyal davranış eğilimleri üzerine nicel bir inceleme. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 6(28), 34-45.

45. Çevik, Ş. (2005). Ergenlerde ölüm düşüncesi, intihar ve din. *Değerler Eğitimi Dergisi*, 3(9), 89-117.

46. Çınar, F. (2019). Gençlik değerler ve bağımlılık profilleri üzerine bir araştırma. *Süleyman Demirel Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 43, 164-186.

47. Çiçek, H. & Kaya, O. (2018). Arapça öğretmenliği bölümünde okuyan öğrencilerin Arapça harflerini telaffuz etmede yaşadığı sorunlara dair bir çalışma: Adıyaman Üniversitesi Örneği. *Journal of Social and Humanities Sciences Research*, 5(31), 4785-4793.

48. Çifçi, O, Z. & Ovacık, Z. (2015). Cumhuriyet dönemi lise felsefe müfredatlarında din algısı ve ideolojik arka plan. *Aksaray Üniversitesi İslami İlimler Fakültesi Dergisi*, 2(4), 329-341.

49. Dağcı, A. & Kartopu, S. (2017). University students' perception regarding the Holy Qur'an: A metaphorical study on Muslim-Turk sample. *Turkish Studies*, 11(7), 101-120.

50. Demir, O. (2001). Yetiştirme yurtlarındaki gençlerin din eğitimi problemleri. *Din Eğitimi Araştırmaları Dergisi*, 8, 203-222.

51. Dereli, M. V. (2020). Gençlere yönelik dinî yayıncılıkta dil ve terminolojinin önemi: Kur'an çevirileri örneği. *Süleyman Demirel Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 44, 61-78.

52. Dinç, S. (2018). İlahiyat fakültesi öğrencilerinin Türk din müzikleri alanında derse giren kadın öğretim elemanları hakkındaki tutumları: Hitit Üniversitesi İlahiyat Fakültesi örneği. *Hitit Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 17(34), 505-538.

53. Doğan, M. (2018). Ergenlerin değer yönelimlerinin internet bağımlılığıyla ilişkisinin incelenmesi. *Uluslararası Sosyal ve Eğitim Bilimleri Dergisi*, 5(10), 263-285.

54. Doğan, M. (2018). Üniversite öğrencilerinin travma sonrası gelişimlerinde içsel dinî motivasyon, dinî başa çıkma, sabır ve şükürün rolü. *Turkish Studies: Comparative Religious Studies*, 13(25), 207-230.

55. Doğan, M. S. (2004). Batı Avrupa Türk gençliğinin din algılaması ve dinî davranışları: Almanya, Hollanda ve Belçika örnekleri. *Sakarya Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Fen Edebiyat Dergisi*, 6(1), 15-24.

56. Doğan, S. & Sevgin, A. (2017). Liselerde çalışan öğretmenlerde örgütsel bağlılık ile örgütsel sessizlik arasındaki ilişkinin saptanması. *Yakın Doğu Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi* 3(1), 161-206.

57. Düzgün, Ş. A. (2015). Çağın meydan okumaları karşısında genç zihinler ve inanç krizi. *Kelam Araştırmaları Dergisi* 13(1), 13-22.

58. Eren, S. & Ok, Ü. (2009). İnsan hakları ve dindarlık: Bir grup lise öğrencisinin sivil hakları algılama biçimleri üzerine bir araştırma. *Din Bilimleri Akademik Araştırma Dergisi*, 9(2), 75-96.

59. Erkan, R. & Akçayöz, H. (2003). Siyasi İslam tartışmaları açısından imam hatip lisesi öğrencilerinin demokratik tutum ve davranışlarının incelenmesi. *Cumhuriyet Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 27(2), 175-202.

60. Erpay, İ. & Sümer, N. (2019). İlahiyat fakültesi öğrencilerinin tek cinsiyetli eğitim modeline bakışı: Siirt Üniversitesi örneği. *Siirt Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 6(1), 121-150.

61. Ev, H. A. (2014). Din kültürü ve ahlak bilgisi öğretmen adayları ve eleştirel düşünme: Celal Bayar Üniversitesi İlahiyat Fakültesi birinci sınıf öğrencileri örneği. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi* 7(32), 425-456.

62. Fakihi, A. & Yekta, M. Ş. & Perend, E. (2013) “İslamî görüş ve psikolojik çalışmalara göre çocukların ve ergenlerin cinsel eğitimi. *İslamî Düşünce ve Araştırma Dergisi*, 2(5), 145-166.

63. Frayhat, A. & Abdulaziz, A. & Thalgi, M. (2009). Ürdün'deki Şer'î liselerin birinci sınıflarında okutulan akaid ders kitabının kapsadığı değerler. *Hitit Üniversitesi Çorum İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 8(1), 141-156.

64. Gashi, F. (2016). Dua ve hayat memnuniyeti üzerine karşılaştırmalı bir araştırma: Kırklareli Üniversitesi İlahiyat Fakültesi ve Fen-Edebiyat Fakültesi öğrencileri örneği. *Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 25(2), 1-29.

65. Gashi, F. (2018). İntihara bakış ve bireysel dindarlık üzerine karşılaştırmalı bir araştırma: Kırklareli Üniversitesi İlahiyat Fakültesi ve ilahiyat dışındaki bölümlerde okuyan öğrenci örneği. *Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 27(2), 17-45.

66. Gencer, N. (2019). İmam hatip lisesi öğrencilerinde okul aidiyet duygusu: Çorum örneği. *Sakarya Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi* 21(39), 149-172.

67. Göcen, G. & Kaya, Z. (2014). İmam-hatip liselerinde çalışan öğretmen ve yöneticilerin okul iklim algısı ve bu algıya etki eden faktörler: İstanbul örneği. *Ondokuz Mayıs Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 36, 67-102.

68. Güç, A. (2003). Satanizm misyonerliği ve kimliğini arayan gençliğimiz. *Sakarya Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 7, 38-70.

69. Güleç, Y. (2015). Ergenlik ve gençlik döneminde kadına şiddete karşı dinî-ahlakî-sosyal bir model denemesi. *Çukurova Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 15(2), 123-158.

70. Güleç, Y. (2018). Üniversite öğrencilerinin dindarlık düzeyleri ve adil davranış gösterme arasındaki ilişki. *Çukurova Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 18(1), 329-359.

71. Güllü, İ. (2010). İlahiyat fakültelerinde okuyan yabancı uyruklu öğrencilerin dini sosyalleşmeleri üzerine bir araştırma: Erciyes Üniversitesi Örneği. *Toplum Bilimleri Dergisi*, 4(7), 211-227.

72. Gün, A. (2017). Pedagojik formasyon eğitimi alan ilahiyat fakültesi öğrencilerinin mesleki yeterlik algıları ve pedagojik formasyon programına ilişkin görüşleri: Amasya Üniversitesi örneği. *Amasya Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 8, 125-171.

73. Günay, İ. (2015). Kur'an'da gençlerin duygu gelişimi ve eğitimi. *Turkish Studies*, 10(2), 435-460.

74. Günay, İ. (2008). Kur'an-ı Kerim'de gençlerin bedeni-hareki gelişimi ve eğitimi. *The Journal of Academic Social Science Studies*, 1(1), 67-79.

75. Günay, İ. (2013). Kur'an-ı Kerim'de gençlerin aklı-zihnî gelişimi ve eğitimi. *The Journal of Academic Social Science Studies*, 6(2), 543-564.

76. Günay, İ. (2013). Kur'an-ı Kerim'de gençlerin sosyal gelişimi ve eğitimi. *The Journal of Academic Social Science Studies*, 7(7), 489-512.

77. Gündüz, S. & Ocak, A. (2016). Üniversite öğrencilerinin Yesevî algısı. *Turkish Studies*, 11(18), s. 249-260.

78. Güngör, Ö. (2015). Akran gruplarının Amerikalı Türk gençlerinin dini sosyalleşmelerine etkileri: 12-15 Yaş. *Değerler Eğitimi Dergisi* 13(30), 213-249.

79. Güngör, Ö. (2012). 1. ve 2. nesil Türk gençlerinin ailede dini sosyalleşmeleri: New Jersey, USA örneği. *Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 53(2), 85-119.

80. Güngör, Ö. (2012). Amerika'daki Türk gençleri için cami ve dini sosyalleşme: New Jersey örneği. *Diyanet İlmî Dergi*, 48(4), 117-136.

81. Gürer, B. (2013). Din eğitiminde bir değer olarak “Kul hakkı” kavramı: İmam hatip liseleri meslek dersleri ve din kültürü ve ahlak bilgisi ders kitapları üzerine bir inceleme. *Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 44, 205-246.

82. Gürsu, O. (2015). Ergenlik dönemi dindarlığı ile ruh sağlığı arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Harran Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 20(34), 49-75.

83. Hacıkeleşoğlu, H. & Kartopu, S. (2017). Merhamet ve dindarlık: Üniversite öğrencileri üzerine ampirik bir araştırma. *The Journal of Academic Social Science Studies*, 59, 203-227.

84. Hajdehabadi, M. A. (2013). İslami gençlik ve gençliğe bakış. *İslamî Düşünce ve Araştırma Dergisi*, 1(3), 213-250.

85. Hayta, A. (2000). Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi öğrencilerinin ibadet ve ruh sağlığı (psiko-sosyal uyum) ilişkisi üzerine bir inceleme. *Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 9(9), 487-506.

86. Horozcu, Ü. & Demir, Z. (2018). Ergenler için dinî inanç ölçeği: Geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Yakın Doğu Üniversitesi İslam Tetkikleri Merkezi Dergisi*, 4(1), 81-92.

87. Hökelekli, H. & Çayır, C. (2006). Gençlerin din değiştirip Hıristiyan olmasında etkili olan psiko-sosyal etkenler. *Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 15(1), 23-46.

88. Hökelekli, H. (1985). Gençlik ve din ihtiyacı. *Millî Kültür Dergisi*, 50, 87-89.

89. Hökelekli, H. (1986). Ergenlik çağı davranışlarına din eğitiminin etkisi: İmam-hatip lisesi ve genel lise öğrencilerinin davranışları arasında mukayeseli bir araştırma. *Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 1(1), 35-51.

90. Hökelekli, H. (1986). Gençlikte kendi kendini eğitme. *Millî Kültür Dergisi*, 53, 8-11.

91. Hökelekli, H. (1987). Ergenlerin sosyal ilişki ve ilgilerine din eğitiminin etkisi: İmam-hatip lisesi ve genel lise öğrencileri arasında mukayeseli bir araştırma. *Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 2(2), 43-58.

92. Hökelekli, H. (1988). Ergenlik döneminde dinî şüpheler. *Din Öğretimi Dergisi*, 14, 73-82.

93. İhsanoğlu, E. (1988). Gençlikte ilmî zihniyetin uyandırılması. *Din Öğretimi Dergisi*, 17, 56-66.

94. İmamoğlu, A. & Ferşadoğlu, S. (2013). Psikolojik açıdan ergenlerde dini tutum ve davranışların tahlili. *Bingöl Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 1(1), 19- 40.

95. İmamoğlu, A. & Yavuz, A. (2011). Üniversite gençliğinde dini inanç ve umutsuzluk ilişkisi. *Sakarya Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 13(23), 205-244.

96. İmamoğlu, A. (2004). Psiko-sosyal açıdan üniversite gençliği arasında karşı cins ilişkileri. *EKEV Akademi Dergisi*, 8(18), 243-262.

97. İnan, M. (2013). Lise öğrencilerinin medya-din ilişkisi algıları. *Bingöl Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 1(1), 121-146.

98. Kandemir, F. (2019). İlahiyat fakültesi öğrencilerinin öğrenim düzeylerinin umut düzeylerine etkisine dair ampirik bir araştırma: Erzin-can Binali Yıldırım Üniversitesi İlahiyat Fakültesi örneği. *Cumhuriyet Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 23(3), 1403-1418.

99. Kaplan, H. (2010). Dini inanç ve davranışların insan hakları tutumu üzerine etkisi: Lise öğrencileri üzerine bir araştırma, *EKEV Akademi Dergisi* 14(45), 43-58.

100. Karacelil, S. (2011). Ashab-ı Kehf kıssası bağlamında gençlik ve değerler. *Din Eğitimi Araştırmaları Dergisi*, 21, 203-233.

101. Karateke, T. (2015). İmam-hatip liselerinde idarecilerin karşılaştıkları sorunlara yönelik nitel bir çalışma. *Amasya Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 5, 145-171.

102. Karateke, T. (2019). İmam hatip lisesi öğrencilerinin imam hatip lisesi, meslek dersi öğretmeni ve idarecilerine ilişkin metaforik algıları. *Cumhuriyet İlahiyat Dergisi*, 23(3), 1235-1256.

103. Karşlı, N. (2019). Gençlerde internet bağımlılığı ve dindarlık ilişkisi. *Ondokuz Mayıs Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 46, 225-260.

104. Karşlı, N. (2019). Gençlerde sınav kaygısı, dindarlık ve dua ilişkisi. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 7(13), 190-219.

105. Kartopu, S. & Başkonuş, L. (2019). Ergen suçluluğu ve dindarlık: Lise örnekleme üzerinde bir araştırma. *Gümüşhane Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 8(16), 185-217.

106. Kartopu, S. & Dağcı, A. (2015). Üniversite öğrencilerinin Hz. Muhammed'e yönelik algıları: Metaforik bir araştırma. *The Journal of Academic Social Science Studies*, 34(2), 217-235.

107. Kartopu, S. (2012). Lise öğrenci ve öğretmenlerinin durumluk ve sürekli kaygı düzeylerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi: Kahramanmaraş örneği. *Fırat Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 17(2), 147-170.

108. Kaya, A. (2019). İlahiyat fakültesi kadın öğrencilerinin din ve toplumsal cinsiyet anlayışları: Dicle Üniversitesi örneği. *Cumhuriyet Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 23(3), 1349-1369.

109. Kaya, M. (2019). Gençliğin sosyal problemleri çerçevesinde Hz. Peygamber'in eğitim anlayışı ve uygulama örnekleri. *et-Teâlîmü'n-Nebeviyye fî Halli Meşâkiki'l-Şebâbi'l-İctimâiyye*, HADITH, 2, 7-40.

110. Kaya, M. & Aydın, C. (2011). Üniversite öğrencilerinin dini inanç ile ahlaki olgunluk düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *On-dokuz Mayıs Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 30, 15-42.

111. Kaya, M. (2019). Gençliğin ruhsal problemleri çerçevesinde Hz. Peygamber'in eğitim anlayışı ve uygulama örnekleri. *Diyanet İlmî Dergi*, 55(4), 951-973.

112. Kaya, O. & Çiçek, H. (2019). Yusuf süresi bağlamında günümüz gençlerine rol model olacak iffet timsali Hz. Yusuf. *Uluslararası Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırma Dergisi*, 6(46), 3800-3813.

113. Kayıklık, H. & Yapıcı, A. (2005). Gençlerde dinsel hayatın "öteki"ne yönelik tutumlara etkisi: Çukurova Üniversitesi örneği. *Çukurova Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 5(1), 5-38.

114. Kaymakcan, R. & Şirin, T. (2013). Bilişsel-Davranışçı Psikoterapi Yaklaşımı ile Bütünleştirilmiş Dini Danışmanlık Modeli'nin din eğitimi alan erkek üniversite öğrencilerinin durumluk ve sürekli kaygı düzeylerine etkisi. *Değerler Eğitimi Dergisi*, 9(26), 111-148.

115. Kaymakcan, R. (2006). Türk gençlerinin din eğitimi algılaması. *Dini Araştırmalar Dergisi*, 6(2), 117-131.

116. Kılavuz, M. A. (2005). Anne baba örnek davranışlarının çocukların ve ergenlerin dinî kişiliğinin oluşumuna etkileri. *Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 14(2), 41-58.

117. Kır, İ. (1990). Mehmet Akif Ersoy'a göre, ideal gençlik: Âsım'ın nesli. *Fırat Üniversitesi Dergisi*, 4(2), 159-172.

118. Kır, F. (2013). Üniversite öğrencilerinde dindarlık eğilimi ve anlam duygusu. *Mardin Artuklu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 7, 165-177.

119. Kırış, Ş. & Dilek, S. (2019). Dindarlık tipolojileri bağlamında üniversite gençliğinin dindarlık algıları. *Turkish Studies*, 14(3), 497-519.

120. Kirman, M. A. (2004). Küresel kült savaşlarının yapıldığı meydan: Gençlik ve aile. *Diyanet İlmî Dergi*, 40(2), 61-72.

121. Koç, M. (2009). Dinsel pratiklerin sıklık düzeyleri ile dinî başa çıkma arasındaki ilişki: Ergenler üzerine ampirik bir araştırma. *Düşünce Platformu*, 7(16), 140-182.

122. Koç, M. (2003). Ergenlik Döneminde dua ve ibadet psikolojisi üzerine teorik bir yaklaşım. *Cumhuriyet Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 7(1), 373-397.

123. Koç, M. (2003). Gelişim ve din psikolojisi açısından ergenlik dönemi. *EKEV Akademi Dergisi*, 7(15), 113-132.

124. Koç, M. (2004). Ergenlik döneminde dua ve ibadet algılarının ruh sağlığına etkileri üzerine bir alan araştırması. *Sakarya Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 10, 115-158.

125. Koç, M. (2004). Ergenlik döneminde dua ve ibadete yönelik tutum ve davranışlar üzerine bir saha araştırması. *Gazi Üniversitesi Çorum İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 3(6), 147-178.

126. Koç, M. (2004). Gelişim psikolojisi açısından ergenlik dönemi ve genel özellikleri. *Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 17, 231-256.

127. Koç, M. (2005). Din psikolojisi açısından ergenlik döneminde dua ve ibadet psikolojisinin gelişimi. *EKEV Akademi Dergisi*, 9(25), 75-88.

128. Koç, M. (2005). Din psikolojisi araştırmalarında ergenlik dönemi üzerine Türkçe yapılan çalışmalarla ilgili bir literatür incelemesi. *Sakarya Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 12, 41-69.

129. Koç, M. (2005). Dua ve ibadetin ergenlerin ruh sağlıklarına etkileri üzerine teorik bir yaklaşım. *Diyanet İlmî Dergi*, 41(4), 63-90.

130. Koç, M. (2005). Ergenlik psikolojisi bilimsel çalışmaları. *Akademik Araştırmalar Dergisi*, 26, 21-46.

131. Koç, M. (2006). Din psikolojisi açısından ergenlik döneminde dini yaşam. *Diyanet İlmî Dergi*, 42(3), 7-32.

132. Koç, M. (2020). Dua ve ibadete yönelik tutum ve davranışlar: Ergenler üzerine bir alan araştırması. *Bahkesir İlahiyat Dergisi*, 12, (basımda)

133. Koç, M. (2020). Yetiştirme yurdu ergenlerinin dinsel pratiklere yönelik tutum ve davranışları: Bursa yetiştirme yurtları örneği. *Bahkesir İlahiyat Dergisi*, 11, 222-250.

134. Korukcu, A. & Acuner, H. Y. (2012). İlahiyat fakültesi Arapça hazırlık sınıfı öğrencilerinin yabancı dil yetkinlik beklentisi ve yabancı dil öğrenme kaygısı: Hitit Üniversitesi İlahiyat Fakültesi örneği. *Fırat Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 17(2), 191-211.

135. Kurt, E. (2011). Gecekondulaşma, gençlik ve dindarlık: Kayseri Argıncık örneği. *Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 52(1), 381-382.

136. Küçüküçü, M. S. (2019). Haçlıların tanınırlığı: Konya Üniversitesi gençliği örneği. *Selçuklu Medeniyeti Araştırmaları Dergisi*, 4, 87-107.

137. Malkoç, M. (2019). Gençliği dini değerlerden uzaklaştıran sebepler. *Gümüşhane Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 8(16), 252-268.

138. Memmedeliyev, V. M. (2006). İslam ve gençlik. *Bakü Devlet Üniversitesi İlahiyat Fakültesinin İlmî Mecmuası*, 5, 31-34.

139. Muammer, C. (2004). Gazi Üniversitesi Çorum İlahiyat Fakültesi öğrencilerinin denetim odaklarının çeşitli değişkenlere göre incelenmesi. *Gazi Üniversitesi Çorum İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 3(5), 65-88.

140. Muammer, C. (2009). Hitit Üniversitesi İlahiyat Fakültesi I. sınıf öğrencilerinin benlik saygısı düzeylerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Hitit Üniversitesi Çorum İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 8(15), 77-102.

141. Okumuş, E. (2007). İlahiyat fakültesi öğrencilerinin problemleri: Dicle Üniversitesi örneği. *Değerler Eğitimi Dergisi*, 5(13), 59-94.

142. Orhan, F. & Dağcı, A. (2015). Ergenlikte dini kimliğin inşası: Sosyal öğrenme kuramı açısından bir değerlendirme. *Gümüşhane Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 4(7), 115-132.

143. Öz, N. (2015). İlahiyat fakültesi öğrencilerinin din/İslam ve şiddet ilişkisini algılayışı: Kilis 7 Aralık Üniversitesi örneği. *Kilis 7 Aralık Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 2(3), 135-165.

144. Özarlan, S. (1999). Kader ve lise gençlerinde kader inancı. *Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 9(1), 179-192.

145. Özbay, Ö. (2007). Üniversite öğrencileri arasında din ve sosyal sapma. *Cumhuriyet Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 31(1), 1-24.

146. Özbolat, A. (2013). İhlsözlük'te dindar gençliğin özneleşmesi: İmam hatipli, ahlaklı ve entelektüel. *Birey ve Toplum Sosyal Bilimler Dergisi*, 3(6), 51-72.

147. Özcan, Z. & Erol, H. K. (2017). Üniversite öğrencilerinin değer yönelimleri ve dindarlık-değer ilişkisi: Karabük örneği. *Tarih Kültür ve Sanat Araştırmaları Dergisi* 6(4), 913-947.

148. Özdemir, S. & Yaman, G. Ş. (2017). Anadolu imam-hatip lisesi öğrencilerinin arapça öz-yeterlik algılarına ilişkin görüşleri. *Süleyman Demirel Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 38, 35-69.

149. Özdemir, S. (1998). Ortaöğretim gençlerinin din öğretimi ihtiyaçları. *Süleyman Demirel Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 5, 219-230.

150. Özdemir, S. (2017). Üniversite öğrencilerinin bir yabancı dil olarak Arapçaya ilişkin metaforik algıları (Süleyman Demirel Üniversitesi örneği). *Harran Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 22(38), 31-57.

151. Özdemir, Ş. & Karateke, T. (2017). İlahiyat fakültesi öğrencilerinin kopya çekme davranışları: Fırat Üniversitesi İlahiyat Fakültesi örneği. *Din Bilimleri Akademik Araştırma Dergisi*, 17(2), 151-169.

152. Özdemir, Ş. & Kavak, R. (2014). Kur'an ve hadislerde gençlik dönemi özellikleri. *Turkish Studies*, 9(2), 1215-1226.

153. Özenç, A. (2017). Son sınıf öğrencilerine göre beklentileri karşılama ve mesleki hayata hazırlamada ilahiyat fakültelerinde eğitim: Dicle Üniversitesi örneği. *International Journal of Kurdish Studies*, 3(1), 1-30.

154. Özkülekçi, N. N. (1985). Gençlik ve gençlerle ilgili hadisi şerifler. *Din Öğretimi Dergisi*, 4, 100-104.

155. Özsüer, S. & İnal, G. & Uyanık, Ö. (2011). Afyon Kocatepe Üniversitesi'nde öğrenim gören öğrencilerin akademik özyeterlik inanç

düzeylerinin incelenmesi. *Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 13(2), 113-125.

156. Öztürk, E. E. (2017). Üniversite öğrencilerinde iyimserlik, dindarlık ve dini yönelim ilişkisi. *İslâmî İlimler Dergisi*, 12(3), 165-190.

157. Öztürk, H. (1992). Ergenlerde din duygusu ve Allah inancının boyutları. *Din Öğretimi Dergisi*, 32, 44-55.

158. Özüdoğru E. & Nur, H. (2014). Ergenlik döneminin dini ve toplumsal gelişimi. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 14(1), 153-165.

159. Pak, S. (2018). Lise ve dengi okullarda eğitim gören öğrencilerin, Kur'an tefsiri kitaplarına ilişkin algıları üzerine bir araştırma. *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 16(32), 227-253.

160. Paker, K. O. & Akçalı, S. İ. (2012). Dinin bireyselleşmesi: Üniversite gençliği ile bir ölçek çalışması. *Gaziantep Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 11(4), 1440-1458.

161. Peker, A. & Kartol, A. & Demir, M. (2015). Ergenlerde akılcı olmayan inançlar ile karar verme stilleri arasındaki ilişkinin yapısal eşitlik modeli ile incelenmesi. *EKEV Akademi Dergisi*, 19(63), 1-14.

162. Peker, H. (1991). Çocukları ve gençleri suça iten faktörler. *Diyaret İlmî Dergi*, 27(2), 81-89

163. Perşembe, E. (1999). Genç-aile ilişkilerinde uyumun sağlanmasında dinin fonksiyonel rolü üzerine. *Ondokuz Mayıs Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 11, 7-19.

164. Polat, F. (2006). Üniversite gençliğinin İslam dini konusundaki algılamaları ve dünya görüşleri üzerine bir inceleme: Güney Kırgızistan Bölgesi. *Dinî Araştırmalar*, 9(25), 79-98.

165. Polat, H. & Uçar, R. & Altun, V. K. (2016). İmam hatip lisesi öğrencilerinin arapça dersine karşı tutumlarının değerlendirilmesi. *İnönü Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi* 7(2), 31-52.

166. Selçuk, H. (1969). Gençlik hakkında. *İslâm Medeniyeti*, 2(23), 28.

167. Seyhan, B. Y. (2013). Dua tutumu ile psikolojik iyi olma hali arasındaki ilişkiler: Üniversite öğrencileri üzerine bir araştırma. *Cumhuriyet Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 17(2), 157-183.

168. Seyhan, B. Y. (2014). Üniversite öğrencileri örnekleminde dua tutumu ve tanrı tasavvuru. *Din Bilimleri Akademik Araştırma Dergisi*, 14(2), 175-204.

169. Seyhan, B. Y. (2014). Üniversite öğrencilerinde Tanrı tasavvuru ve psikolojik iyi olma hali arasındaki ilişkiler. *Cumhuriyet Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 18(1), 65-97.

170. Sezen, A. (2008). İman Gelişimi - dinsel fundamentalizm ilişkisi: Üniversite öğrencileri örneği. *Dokuz Eylül Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 28, 203-232.

171. Sezen, A. (2010). Üniversite öğrencilerinin Çanakkale Savaşlarıyla ilgili bilişsel algı ve yorumlama biçimleri. *Din Bilimleri Akademik Araştırma Dergisi*, 10(2), 175-201.

172. Sinanoğlu, A. F. (2006). Günümüz Türkiye'si genç nüfusta toplumsal değişim, bütünleşme ve din ilişkisi: Elbistan örneği. *Din Bilimleri Akademik Araştırma Dergisi*, 6(4), 217-264.

173. Solmaz, B. & Şahin, A. (2012). Ergenlerde dindarlık ve sosyal benlik. *Dini Araştırmalar Dergisi*, 12(2), 145-158.

174. Söylev, Ö. F. Gençleri dine yaklaştıran ve dinden uzaklaştıran sosyal sebepler. *Diyanet İlmî Dergisi*, 36(4), 31-62.

175. Subaşı, H. (2012). Üniversite öğrencilerinin Tanrı ile ilişkilerinin bağlanma kuramı açısından değerlendirilmesi. *Din Bilimleri Akademik Araştırma Dergisi*, 12(3), 175-198.

176. Şahin, A. (2005). Ergenlerde dindarlık-benlik saygısı ilişkisi. *Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 19, 187-197.

177. Şahin, A. (2007). Ergenlerde dindarlık, algılanan anne-baba dindarlığı ve çocuk yetiştirme tutumları arasındaki ilişki. *Dini Araştırmalar Dergisi*, 7(1), 221-247.

178. Şahin, A. (2008). Ergenlerde dindarlık ve empati. *Dini Araştırmalar Dergisi*, 8(1), 149-166.

179. Şahin, A. (2014). Nevşehir Hacı Bektaş Veli ve Ahi Evran Üniversitesi öğrencilerinin Hacı Bektaş Veli ve Ahi Evran-ı Veli ile Bektaşilik ve Ahilik algıları. *Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Dergisi*, 71, 171-195.

180. Şen, D. E. & Derya, E. Ş. & Yetim, E. & Öztürk, E. (2019). Zihinde ve sanal mekânda mahremiyet algısı: Üniversitesi öğrencileri

üzerine bir araştırma. *Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi* 21(3), 875-891.

181. Şengün, M. (2015). Anne-babanın mesleğine ve ekonomik düzeyine göre gençlerde ahlakî olgunluk. *Atatürk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi İlahiyat Tetkikleri Dergisi*, 44, 213-225.

182. Şengün, M. (2006). Lise son sınıf öğrencilerinin ahlaki düşünce ve yargıları: Samsun ili örneği. *Din Bilimleri Akademik Araştırma Dergisi*, 6(4), 297-316.

183. Şengün, M. (2013). Anne-baba tutumuna göre lise öğrencilerinin ahlâki olgunluk düzeyleri. *Hitit Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi* 12(23), 203-215.

184. Şentürk, H. (1995). Dinî gelişim psikolojisi. *Diyanet İlmî Dergi*, 31(4), 63-82.

185. Şimşek, S. (2012). Ders kitapları ve diğer öğretim unsurları açısından imam hatip liseleri'nde Arapça öğretiminin gelişim seyri. *EKEV Akademi Dergisi*, 16(50), 239-243.

186. Tanrıverdi, A. & Ulu, M. (2018). Lise öğrencilerinde hayatın anlam ve amacı ile değer yönelimleri arasındaki ilişki. *Çukurova Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 18(2), 1198-1234.

187. Taş, K. & Uçar, R. (2004). Üniversite gençliğinin din, İslâm ve terör ilişkisini algılayışı: Süleyman Demirel Üniversitesi örneği. *Dini Araştırmalar*, 7(20), 249-274.

188. Taş, K. (2010). Dindarlığa yüklenen anlamlar: Üniversite öğrencileri üzerine uygulamalı bir araştırma. *Fırat Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 15(2), 47-62.

189. Taştan, A. & Kuşat, A & Çelik, C. (2001). Üniversite düzeyinde din öğretimi alan öğrencilerde eğitim sürecinde oluşan tutum ve davranış değişiklikleri: Erciyes Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Örneği. *Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 11, 169-192.

190. Tavukçuoğlu, M. (1999). Avrupalı Türk gençlerinin kültürel kimlik problemlerinden din olgusu üzerine düşünceler. *Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 9, 29-44.

191. Terzi, A. R. (2005). Üniversite öğrencilerinin bilimsel epistemolojik inançları üzerine bir araştırma. *Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 7(2), 298-311.

192. Topuz, İ. (2012). Gençlerde normatif, popüler ve paranormal inançlar üzerine bir araştırma: SDÜ örneği. *Süleyman Demirel Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 29, 13-40.

193. Topuz, İ. (2016). Yaşamın anlamı ve din: Gençler üzerinde bir araştırma. *İslam Medeniyeti Araştırmaları Dergisi*, 1(4), 540-560.

194. Turan, İ. (2013). Gençlik döneminde görülen ahlaki sorunların karşısında din kültürü ve ahlak bilgisi dersinin yeri. *Atatürk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi*, 40, 271-293.

195. Turan, Y. & İyibilgin, O. (2018). Üniversite öğrencilerinin dindarlık düzeyleri ve Kur'an'a yönelik tutumları üzerine ampirik bir araştırma: Ordu Üniversitesi örnekleme. *Ordu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi*, 8(2), 409-420.

196. Turanalp, M. F. (2016). İnternetin ergenlere olumsuz etkileri üzerine din eğitimi temelli bir yaklaşım. *Dini Araştırmalar Dergisi*, 16(1), 111-131.

197. Uçar, R. (2015). İlahiyat Fakültesi öğrencilerinin Arapça dersine karşı tutumları: İnönü Üniversitesi İlahiyat Fakültesi örneği. *Dini Araştırmalar Dergisi*, 15(2), 371-394.

198. Uçar, R. (2017). İlahiyat fakültesi öğrencilerinin profili, akademik eğilimleri ve aldıkları eğitime ilişkin memnuniyet algıları: İnönü Üniversitesi örneği. *İnönü Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 8(2), 97-170.

199. Uğur, M. (1988). Gençlik buhranı ve manevî değerler. *Din Öğretimi Dergisi*, 17, 73-78.

200. Ulu, M. (2018). Mistik tecrübe ve kişilik ilişkisi üzerine: Erciyes Üniversitesi İlahiyat Fakültesi öğrencileri örnekleme. *Cumhuriyet İlahiyat Dergisi*, 22(1), 33-61.

201. Uysal, V. & Batan, N. & Baş, S. (2014). Ergenlerin Tanrı algılarıyla sosyal kaygı ve umut düzeyleri arasındaki ilişkiler. *Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 11(42), 221-237.

202. Uysal, V. (2015). Genç yetişkinlerde affetme eğilimleri ve dinî yönelim/dindarlık. *Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 48, 35-56.

203. Uysal, V. (2016). Gençlerde empati eğilimi, anne-baba tutumları ve dindarlık. *Dokuz Eylül Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, (Din Psikolojisi Özel Sayısı)*, 7-40.

204. Yakut, S. (2012). Lise öğrencilerinde şiddet eğilimi düzeyinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *İnönü Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, 3(1)*, 143-189.

205. Yakut, S. (2012). Lise öğrencilerinde dindarlık düzeyinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *İnönü Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 3(2)*, 223-255.

206. Yanmış, M. & Kahraman, B. (2013). Gençlerin dini ve etnik kimlik algısı: Diyarbakır örneği. *Akademik İncelemeler Dergisi, 8(2)*, 117-153.

207. Yapıcı, A. & Yürük, T. (2015). Yüksek din öğretimi öğrencilerinin değer tercih sıralamaları: Çukurova Üniversitesi İlahiyat Fakültesi örneği. *Çukurova Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, 15(1)*, 1-18.

208. Yapıcı, A. & Zengin, Z. S. (2003). İlahiyat fakültesi öğrencilerinin değer tercih sıralamaları üzerine psikolojik bir araştırma: Çukurova Üniversitesi İlahiyat Fakültesi örneği. *Değerler Eğitimi Dergisi, 1(4)*, 173-206.

209. Yapıcı, A. (2006). Yeni bir dindarlık ölçeği ve üniversiteli gençlerin dinin etkisini hissetme düzeyi: Çukurova Üniversitesi örneği. *Çukurova Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, 6(1)*, 65-115.

210. Yapıcı, A. (2009). Modernleşme-sekülerleşme sürecinde Türk gençliğinin anlam dünyasında dinin yeri: Çukurova Üniversitesi örneği. *Çukurova Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, 9(2)*, 1-38.

211. Yapıcı, A. (2012). Modernleşme sekülerleşme sürecinde Türk gençliğinde dini hayat: Meta-analitik bir değerlendirme. *Çukurova Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, 12(2)*, 1-40.

212. Yıldırım, C. (1963). Batılı bazı gençlerin İslam dinine hayranlığı. *Diyanet İlmî Dergi, 2(11)*, 26.

213. Yıldız, M. & Karanfil, İ. (2015). Çocuk ve gençlik ceza infaz kurumlarındaki hükümlülerde din hizmetlerine katılım ve değerler sistemleri ilişkisi üzerine bir inceleme. *Dinî Araştırmalar, 18(46)*, 66-96.

214. Yıldız, M. (2006). Üniversite öğrencilerinin benlik tasarımlarının dinsel yönelim biçimleri ve bazı demografik değişkenler açısından incelenmesi. *İslâmî Araştırmalar*, 19(3), 501-510.

215. Yılmaz, K. (2013). Üniversite öğrencilerinin dini yönelimleri ile bireysel değerleri arasındaki ilişki. *Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 16(29), 129-146.

216. Yılmaz, M. (2012). Ergenlikte şiddet: Bir çözüm yolu olarak din eğitimi. *İstanbul Müftülüğü Dergisi*, 15, 80-83.

217. Yiğit, Y. (2019). Anadolu imam hatip lisesi meslek dersleri öğretim programları ve problem çözme becerisi kazandırması açısından analizi. *Adıyaman Üniversitesi İslami Bilimler Fakültesi İslami İlimler Araştırmaları Dergisi*, 2, 109-143.

218. Zavalsız, Y. S. & Şahin, E. (2018). Ateist ve deistlerin din algısı: Üniversite öğrencileri üzerine psiko-sosyolojik bir araştırma. *Journal of History Culture and Art Research*, 7(2), 567-599.

219. Zengin, M. & Altuntaş, Y. (2018). Lise öğrencilerinin İslam düşüncesindeki yorum farklılıklarına ilişkin kavramlara bakışları. *Sakarya Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 20(38), 223-252.

a.d. Bildiriler

Makalenin bu bölümünde yer verilen bildirilerin bibliyografik nitelendirme yazım formatı APA sistemine özgü olarak “yazar soyadı ve adı, yayın yılı, bildiri adı, (içinde) eser (sempozyum/kongre) adı, sayfa sayısı” biçiminde alfabetik dizilime göre düzenlenmiştir.

1. Ağırman, M. (2010). Hz. Peygamber’in gençlere yaklaşımı. (içinde) *Etkili Din Öğretimi*. (ss. 399-414).

2. Akkaya, V. (2016). Gençlerin namaz ve cami ile buluşamama problemi ve çözüm yolları. (içinde) *7. Uluslararası Din Görevlileri Sempozyumu Bildirileri*. (ss. 59-67).

3. Aksu, A. B. (2000). Gençlerde görülen zararlı bazı alışkanlıklar ve din eğitimi. (içinde) *Gençlik Dönemi ve Eğitimi*. (ss. 49-70).

4. Alagöz, M. (2003). Eğitim sistemi içerisinde imam-hatip liselelerinin yeri. (içinde) *II. Din Şûrası Tebliğ ve Müzakereleri*. (ss. 572-579).

5. Albayrak, A. (2000). Sevgi ve korku motiflerinin gençlerin dinî mesajları algılamasındaki rolü. (içinde) *Gençlik Dönemi ve Eğitimi*. (ss. 277-307).

6. Algur, H. (2017). Anadolu imam hatip lisesi öğrencileri ile Anadolu lisesi öğrencilerinin kişilik özellikleri kapsamında karşılaştırılması:

Giresun örneği. (içinde) *Geleceğin İnşasında İmam-Hatip Okulları*. (ss. 431-445).

7. Altaş, N. (2010). Liselerde öğrencilerin diğer dinlere karşı tutumları: Ortaöğretim din kültürü ve ahlak bilgisi öğretim programlarında islam dini dışındaki dinlerin öğretimi ve uygulamaya etkileri. (içinde) *Türkiye’de Dinler Tarihi*. (ss. 673-703).

8. Aman, F. (2016). Mevlânâ’nın aile görüşü ve yeni evli gençlere mektupları. (içinde) *Uluslararası Gençlik ve Ahlak Sempozyumu Bildiriler*. (ss. 341-354).

9. Arıbaş, S. & Güven, M. (2000). Orta öğretim gençlerinin psiko-sosyal sorunları. (içinde) *Gençlik Dönemi ve Eğitimi*. (ss. 153-173).

10. Arslan, İ. (2018). Değerler bağlamında Hz. Peygamber’in gençlere yaklaşımı. (içinde) *2. Uluslararası Güneysu Sempozyumu Ahlaki Sorunlar Gençlik ve Değerler Eğitimi Bildiri Kitabı*. (ss. 248-274).

11. Arslan, M. (2010). Anne babanın ergenlerin dini toplumsallaşma düzeylerine etkisi: Dindarlık, destek ve kontrol tutumları. (içinde) *Kuram ve Eylem Yönüyle Din Eğitiminin Teolojik ve Felsefi Temelleri*. (ss. 191-205).

12. Atak, M. & Zeydan, M. (2014). Maneviyat eğitiminin gençlerin kaygı düzeyine etkisi. (içinde) *I. Ulusal “Maneviyat Psikolojisi” Sempozyumu Bildiriler Kitabı*. (ss. 65-82).

13. Atalay, M. (2017). Üniversite gençliğinin milli birlik ve dinî tasavvur inşasında kampüs câmileri ve görevlilerinin rolü. (içinde) *Birlik ve Beraberlikte Cami ve Din Görevlilerinin Rolü: 8. Uluslararası Din Görevlileri Sempozyumu Tam Metin Bildirileri*. (ss. 273-288).

14. Atalay, M. (2019). Cami kültür ve medeniyetinin üniversite gençliğine tanıtılmasında Ondokuz Mayıs Üniversitesi Kampüs Camii örneği. (içinde) *9. Uluslararası Din Görevlileri Sempozyumu: Şehir ve Medeniyetin İnşasında Din Görevlilerinin Rolü*. (ss. 565-576).

15. Atalay, T. (2006). Aile dindarlığının gençlerin dindarlığına etkisi üzerine bir araştırma. (içinde) *Dindarlık Olgusu: Sempozyum Tebliğ ve Müzakereleri*. (ss. 185-208).

16. Ay, M. E. (2003). Kur’an’da gençler ve gençlik değerleri. (içinde) *Gençlik Dönemi ve Eğitimi – II*. (ss. 15-35).

17. Ayaydın, K. (2016). Sezai Karakoç’ta “gençlik, ahlak, anne ve çocuk” kavramlarının “diriliş neslinin amentüsü” bağlamında ele alınışı. (içinde) *Uluslararası Gençlik ve Ahlak Sempozyumu Bildiriler*. (ss. 668-688).

18. Aydemir, S. (2019). Hz. Peygamber'in genç ashâbına verdiği değer bağlamında gençliğe nebevî rehberlik ikeleri. (içinde) *I. Uluslararası Din ve İnsan Sempozyumu*. (ss. 374-389).

19. Aydın, M. (1998). Gençlik ve din. (içinde) *Gençlik ve Din Sempozyumu: TDV Kadın Kolları Konferans ve Panelleri*. (ss. 219-248).

20. Aydın, M. (2003). Gençlerin dini ve ahlaki değerleri. (içinde) *Gençlik Dönemi ve Eğitimi – II*. (ss. 243-256).

21. Baran, T. (2016). Erdemli bir gençlik yetiştirmede medreseler ve müderrisler. (içinde) *7. Uluslararası Din Görevlileri Sempozyumu Bildirileri*. (ss. 217-225).

22. Barlak, M. (2016). Ahlâkın kaynağı problemi ve gençliğin ahlâk algısının oluşumunda dinin konumu. (içinde) *Uluslararası Gençlik ve Ahlâk Sempozyumu Bildiriler*. (ss. 888-897).

23. Barlak, Y. (2016). Gençlerin topluma kazandırılmasında sorumluluk verme metodu: Hz. Peygamber ve Üsâme b. Zeyd Örneği. (içinde) *Uluslararası Gençlik ve Ahlâk Sempozyumu Bildiriler*. (ss. 1135-1150).

24. Başgöz, İ. (2010). Genç alevi kuşaklarının Hacı Bektaş-ı Veli'den beklentileri. (içinde) *Uluslararası Hacı Bektaş Veli Sempozyumu Bildirileri*. (ss. 32-40).

25. Başkonak, M. (2016). Engelli gençlerin din eğitiminde camilerin, kur'an kurslarının ve din görevlilerinin yeri ve önemi. (içinde) *7. Uluslararası Din Görevlileri Sempozyumu Bildirileri*. (ss. 181-188).

26. Bayyigit, M. (2003). Gençliğin dini inanç, ibadet ve problemlerine bağlamsal bir bakış. (içinde) *Gençlik Dönemi ve Eğitimi – II*. (ss. 221-241).

27. Bedir, L. (2018). Genç neslin camilere alışmasında/alışmamasında üslubun (lisân-ı hâl ve lisân-ı kâl'in) etkisi. (içinde) *Uluslararası Cami Sempozyumu Bildiriler Kitabı*. (ss. 655-667).

28. Bolay, S. H. (1985). Eğitimden doğan gençlik problemleri. (içinde) *Gençliğin Rubi ve Manevi Problemleri*. (ss. 3-18).

29. Bolay, S. H. (1985). Günümüz gençliğinin inanma problemleri. (içinde) *Millî Kültür ve Gençlik Sempozyumu*. (ss. 246-255).

30. Bozkurt, V. (2003). Çalışma etiği kavramının dönüşümü ve üniversite öğrencilerinin tutumları. (içinde) *Gençlik Dönemi ve Eğitimi – II*. (ss. 201-212).

31. Canan, S. (2016). Kutadgu Bilig'de gençlere yönelik ahlak tasavvuru. (içinde) *Uluslararası Gençlik ve Ahlâk Sempozyumu Bildiriler*. (ss. 1010-1020).

32. Canikli, İ. (2016). Gençlerde ahlakî değerlerin inşasında Hz. Peygamberin örnekliliğinin yeri. (içinde) *Uluslararası Gençlik ve Ahlak Sempozyumu Bildiriler*. (ss. 621-636).

33. Cebeci, S. (2016). Din görevlisinin gençlerle iletişim becerileri. (içinde) *7. Uluslararası Din Görevlileri Sempozyumu Bildirileri*. (ss. 209-216).

34. Coşkun, İ. (2016). Şeytanın Allah'ın af ve merhamet isimleriyle gençleri aldatması. (içinde) *7. Uluslararası Din Görevlileri Sempozyumu Bildirileri* (ss. 303-316).

35. Çağlar, S. (2018). Ergenlerde İslami dindarlık düzeyi ile değer sistemleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. (içinde) *2. Uluslararası Güneysu Sempozyumu Ahlak Sorunlar Gençlik ve Değerler Eğitimi Bildiri Kitabı*. (ss. 454-465).

36. Çeri, R. (2016). Osmaniye Kadirli Mirac Camii gençlerle cami içi ve cami dışı yapmış olduğumuz sosyal faaliyetler. *7. Uluslararası Din Görevlileri Sempozyumu Bildirileri*. (ss. 69-72).

37. Çetin, E. (2016). Dib taşra teşkilatında gençlere yönelik yapılan din hizmetlerinin değerlendirilmesi: Sakarya örneği. (içinde) *7. Uluslararası Din Görevlileri Sempozyumu Bildirileri*. (ss. 267-301).

38. Çınar, F. & Yıldız, F. (2016). 11-15 yaş arasındaki gençlerin hafızların eğitimi hakkındaki bilgi düzeyleri ve bakış açıları. (içinde) *7. Uluslararası Din Görevlileri Sempozyumu Bildirileri*. (ss. 189-207).

39. Çiçek, M. (2015). Cami merkezli eğitim ve toplumsal barış: Din hizmetinde Rabbanilik imam hatip liseleri ve ilahiyatlar. (içinde) *V. Ulusal Din Görevlileri Sempozyum Bildirileri*. (ss. 183-189).

40. Demirbaş, S. (2017). Ergenlik döneminde manevi danışmanlık ve rehberlik (MDR). (içinde) *Manevi Danışmanlık ve Rehberlik Teori Uygulama Alanları*. (ss. 103-146).

41. Demirci, S. (2016). Gençlerin ahlak eğitimi açısından Hz. Peygamber'in tergisine aldığı genç sahabiler ve onlara tavsiyeleri. (içinde) *Uluslararası Gençlik ve Ahlak Sempozyumu Bildiriler*. (ss. 985-1009).

42. Dindi, E. (2016). Kur'an'da resmedilen bir genç kızın züht ve iffet ahlakı: Hz. Meryem. (içinde) *Uluslararası Gençlik ve Ahlak Sempozyumu Bildirileri*. (ss. 284-310).

43. Doğan, M. (2017). İmam hatip lisesi öğrencilerinin akademik güdülenme düzeylerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi (içinde) *Geleceğin İnşasında İmam-Hatip Okulları*. (ss. 411-429).

44. Ekşi, H. & Durmuş, A. (2003). Gençlik döneminde karakter eğitimi: Pilot uygulama. (içinde) *Gençlik Dönemi ve Eğitimi – 2: Tartışmalı İlmî Toplantı*. (ss. 397-411).

45. Er, İ. (2016). Fransa’da gençlere sunulan din hizmetleri. (içinde) *7. Uluslararası Din Görevlileri Sempozyumu Bildirileri*. (ss. 21-28).

46. Erkocaaslan, R. (2018). Hz. Peygamber’in gençlere verdiği değer: İslâm’ın ilk muallimi Mus’ab b. Umeyr örneği. (içinde) *2. Uluslararası Güneşli Sempozyumu Ahlakî Sorunlar Gençlik ve Değerler Eğitimi Bildiri Kitabı*. (ss. 292-316).

47. Genç, M. (2016). Erdemli gençlik ve temiz toplum için evlenmenin önemi ve gençleri evlendirme sorumluluğumuz. (içinde) *7. Uluslararası Din Görevlileri Sempozyumu Bildirileri*. (ss. 145-168).

48. Gördük, Y. E. (2019). Kur’âncılık/Kur’âniyyûn” eksenli modernist dilin yıkıcı etkileri karşısında gençlik ve ibadet. (içinde) *Hz. Peygamber ve Gençlik Sorunları*. (ss. 103-117).

49. Gözün, A. (2019). Hz. Peygamber’in (s. a. v.) gençlerin eğitiminde takip ettiği başlıca metotlar. (içinde) *Birinci Uluslararası Sosyal Bilimler Kongresi (USBK) Bildiri Kitabı*. (s. 246-263).

50. Gözütok, Ş. (2016). İslam dünyasında ilk ahlak eserlerinde gençlik. (içinde) *Uluslararası Gençlik ve Ahlak Sempozyumu Bildiriler*. (ss. 1047-1053).

51. Güç, A. (2003). Gençlik ve satanizm. (içinde) *Gençlik Dönemi ve Eğitimi – II*. (ss. 63-92).

52. Gül, R. E. (2019). Dini bilgiyi gençliğe ulaştırmada sosyal medyanın önemi. (içinde) *5. Uluslararası Sosyal Bilimler Sempozyumu Bildiriler Kitabı*. (ss. 1097-1103).

53. Güler, M. İ. (2016). Muallim adayı üniversite gençliğine Nurettin Topçu’nun vasiyeti: Muallim ahlâkı. (içinde) *Uluslararası Gençlik ve Ahlak Sempozyumu Bildiriler*. (ss. 812-828).

54. Günay, U. (1985). Gençlik ve Türk İslam eserleri. (içinde) *Millî Kültür ve Gençlik Sempozyumu*. (ss. 142-147).

55. Günaydın, F. (2017). İmam-hatip liselerinde inanç sorunları. *Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu Bildirileri*. (ss. 12-14).

56. Gündoğan, S. (2016). Muhammed İkbal’in felsefesi ışığında gençlik ve ahlak. (içinde) *Uluslararası Gençlik ve Ahlak Sempozyumu Bildiriler*. (ss. 966-984).

57. Gündüz, T. (2003). İslam’ın eğitim anlayışı çerçevesinde gençlik dönemi din ve ahlak eğitimine yeni bir bakış. (içinde) *Gençlik Dönemi ve Eğitimi – II*. (s. 45-62).

58. Gündüz, T. (2010). Ergenlik dönemi din eğitimi. (içinde) *Et-kili Din Öğretimi*. (ss. 73-102).

59. Gür, S. (2016). Kur'ân'a göre Müslüman gençte bulunması gereken iki önemli ahlaki değer: İffet ve hayâ. (içinde) *Uluslararası Gençlik ve Ahlâk Sempozyumu Bildiriler*. (ss. 1035-1046).

60. Hökelekli, H. (2004). Misyonerlik faaliyetleri ve gençlerimiz. (içinde) *Türkiye'de Misyonerlik Faaliyetleri*. (ss. 431-445).

61. Hökelekli, H. Hz. (1995). Peygamber'in çocuk ve gençlere yaklaşımı. (içinde) *Hız Muhammed ve Gençlik Kutlu Doğum Haftası*. (ss. 47-56).

62. Işık, E. (1985). Gençliğin din eğitimi ve inanç problemi. (içinde) *Gençliğin Rubî ve Manevî Problemleri*. (ss. 29-40).

63. Işıtan, İ. (2016). Sûfî özgürlük algısının gençliğin mânevî kişilik gelişimine katkısı. (içinde) *7. Uluslararası Din Görevlileri Sempozyumu Bildirileri* (ss. 318-332).

64. Işıtan, İ. (2016). Sûfî yaşamın gençliğin ahlâkî değer yargılarının gelişimine katkısı. (içinde) *Uluslararası Gençlik ve Ahlâk Sempozyumu Bildiriler*. (ss. 579-589).

65. İnal, İ. H. (2016). İslami camiada gençliğin ahlak telakkisinde postmodern düşüncenin etkisi. (içinde) *Uluslararası Gençlik ve Ahlâk Sempozyumu Bildiriler*. (ss. 568-578).

66. İnce, A. & Mutlu, N. S. & Ergün, S. B. (2016). Gençlik döneminde din (Doğu Marmara Bölgesi 18-24 yaş grubu örneği. (içinde) *7. Uluslararası Din Görevlileri Sempozyumu Bildirileri*. (ss. 73-90).

67. Jesenkovic, A. S. (2013). İslam birliğini idealine mülhem genç müslümanlar örgütü ve kadın kolu. (içinde) *Vefatının 10.Yılında Aliya İzzetbegoviç Doğu Batı Arasında İslam Birliği İdeali Sempozyumu Bildirileri*. (ss. 21-24).

68. Kanter, Ö. (2016). Alevi-Bektaşî gençlerde inanç sorunları: Tunceli örneği. (içinde) *Halkın Soruları Bağlamında Günümüz İnanç Problemleri Sempozyumu: 18. Kelam Anabilim Dalları Koordinasyon Toplantısı*. (ss. 176-183).

69. Kaplan, H. & Esendir, N. İ. (2017). Tıp öğrencileri ve doktorlarda mucize ve mucizevi iyileşme inancı: Çanakkale Üniversitesi. (içinde) *Din, Değerler ve Sağlık Sempozyumu*. (ss. 151-169).

70. Kara, K. (2016). Cumhuriyet devri Türk şiirinde (1923-1980) Âsım sonrasında ortaya konulan İslamî gençlik tiplerine genel bir bakış. (içinde) *Uluslararası Gençlik ve Ahlâk Sempozyumu Bildiriler*. (ss. 689-702).

71. Kara, M. (2016). Gençlerde bilgi/kazanç anlayışının Kur'ân ahlâkı açısından tahlili. (içinde) *Uluslararası Gençlik ve Ahlâk Sempozyumu Bildiriler*. (ss. 849-862).

72. Kara, M. (2018). Eğitim sürecindeki bazı gençlerde görülen kopya çekme davranışı ve Kur'ân ahlâkı açısından değerlendirmesi. (içinde) *2. Uluslararası Güneysu Sempozyumu Ahlaki Sorunlar Gençlik ve Değerler Eğitimi Bildiri Kitabı*. (s. 275-291).

73. Kara, S. (2008). Modern din hizmetlerinde ihmal edilmemesi gereken kitle: Gençlik. (içinde) *1. Din Hizmetleri Sempozyumu*. (ss. 222-230).

74. Karabulut, F. (2016). Gençlerin kişilik inşasında Nebevî metod. (içinde) *Uluslararası Gençlik ve Ahlâk Sempozyumu Bildiriler*. (ss. 388-402).

75. Karaca, F. (2003). Gençlik ve dinsel yabancılaşma. (içinde) *Gençlik Dönemi ve Eğitimi – II*, s. 137-160.

76. Karaköse, R. (2010). Ergenlerle etkili iletişim. (içinde) *Etkili Din Öğretimi*. (ss. 247-280).

77. Karasu, T. & Salmazzem, M. (2016). Aile irşat ve danışmanlık bürolarında gençlere yönelik danışmanlık uygulamaları: Muş İli örneği. (içinde) *7. Uluslararası Din Görevlileri Sempozyumu Bildirileri*. (ss. 243-265).

78. Karaşahin, H. (2012). Gençlik ve din. (içinde) *Din Sosyolojisi*. (ss. 237-252).

79. Karataş, A. (2016). Gençlik ve Kur'an. (içinde) *Dini Değerler ve Gençlik*. (ss. 45-63).

80. Karşlı, İ. H. (2014). Kur'an'da Hz. İbrahim ve Hz. Yûsuf'un gençliği. (içinde) *Cami ve Gençlik*. (ss. 13-31).

81. Kartopu, S. & Aktaş, H. & Hacikeleşoğlu, H. (2016). Üniversite öğrencilerinin dindarlık eğilimlerine göre suçluluk düzeylerinin incelenmesi: Gümüşhane Üniversitesi örneği. (içinde) *1. Uluslararası Sosyal Bilimler Sempozyumu*. (ss. 1765-1786).

82. Kartopu, S. & Hacikeleşoğlu, H. (2016). Gençliğin kimlik inşasında dinî değerlerin rolü: Gümüşhane Üniversitesi örneği. (içinde) *7. Uluslararası Din Görevlileri Sempozyumu Bildirileri*. (ss. 91-121).

83. Kaya, M. (2016). Kur'an'da gençler aracılığıyla verilen ahlaki mesajlar. (içinde) *Uluslararası Gençlik ve Ahlâk Sempozyumu Bildiriler*. (ss. 758-785).

84. Kaymakcan, R. (2005). Diyanet hizmetleri bağlamında Avrupa'daki Türk gençlerinin eğitimi. (içinde) *3. Din Şûrası: Tebliğ ve Müzakereleri*. (ss. 481-489).

85. Kaymakcan, R. (2008). Çağdaş dünyada din eğitimi ve gençlerin din eğitimi modellerine bakışı. (içinde) *Uluslararası Globalleşme Sürecinde Kırgızistan'da Din Bilimleri ve Ahlak Bilgisi Öğretiminin Meseleleri Sempozyumu* (ss. 46-57).

86. Keklik, N. (2014). İbn Sînâ'ya göre çocukta ve gençlerde mutedil mizacın şartları. (içinde) *İbn Sînâ Doğumunun Bininci Yılı Armağanı*. (s. 311-318).

87. Keskiner, E. Çocuk ve gençlerin cinsel eğitiminde dikkat edilmesi gereken bazı hususlar. (içinde) *Aile ve Eğitim-Tartışmalı İlmî Toplantı*. (ss. 156-168).

88. Kıroğlu, H. S. (2016). Şiddet sarmalında gençlik. (içinde) *Uluslararası Gençlik ve Ahlak Sempozyumu Bildirileri*. (ss. 516-534).

89. Kızılgöçer, M. & Yıldırım, D. (2019). Gençlerde adil davranışlar gösterme düzeyi. (içinde) *I. Uluslararası Adalet Kongresi Bildiri Kitabı*. (ss. 449-476).

90. Kirman, M. A. & Aydın, H. (2005). Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi İlahiyat Fakültesi öğrencilerinin beklenti ve sorunları üzerine bir araştırma. (içinde) *I. Kahramanmaraş Sempozyumu*. (ss. 239-250).

91. Kirman, M. A. (2018). Davet ile deizm arasında sıkışan gençlik. (içinde) *Yeni Usûllerle İslâmî Tebliğ ve Temsil -Milletlerarası İlmî Toplantı*. (ss. 129-148).

92. Köycü, E. (2016). Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Eğitimi Bölümü öğrencilerinde ahlak ve değerler eğitimi algısı, eğitimde gelecek arayışları. (içinde) *Dünden Bugüne Türkiye'de Beceri, Ahlak ve Değerler Eğitimi Uluslararası Sempozyumu*. (ss. 693-714).

93. Köylü, M. (2000). Gençlik ve barış eğitimi: İslami bir yaklaşım. (içinde) *Gençlik Dönemi ve Eğitimi*. (ss. 227-255).

94. Kula, F. (2017). Hareketten tefekküre Necip Fazıl Kısakürek'in şiirlerinde ideal(ize) gençliğe telkin ve tavsiyeler. (içinde) *6. Türkiye Lisansüstü Çalışmalar Kongresi Bildiriler Kitabı*. (ss. 73-90).

95. Kula, M. N. (1995). Gençlerimize peygamberimizi nasıl anlatalım?. (içinde) *Hz. Muhammed ve Gençlik*. (ss. 67-72).

96. Kula, M. N. (2000). Bedeni özürlü gençlerin din eğitiminde dikkat edilmesi gereken psikolojik hususlar. (içinde) *Gençlik Dönemi ve Eğitimi*. (ss. 179-202).

97. Kula, M. N. (2003). Gençlerde ızdırap tecrübesine bağlı dini krizle başa çıkmaya yönelik öneriler. (içinde) *Gençlik Dönemi ve Eğitimi – II.* (ss. 103-131).

98. Kula, M. N. (2019). Peygamberimizin gençlere yönelik iletişim dili. (içinde) *Hz. Peygamber ve Gençlik Sorunları.* (ss. 263-272).

99. Küçükcan, T. (2003). Diasporada dini inanç ve tutumlar: Genç Türkler ve dini hayat. (içinde) *Gençlik Dönemi ve Eğitimi – II.* (ss. 169-194).

100. Küçükcan, T. (2005). Avrupa’da Türk gençliği ve din: İnanç, bilgi ve ibadet. (içinde) *III. Din Şurası: Tebliğ ve Müzakereleri.* (ss. 674-683).

101. Mehmedoğlu, Y. (2000). İlahiyat fakültesi öğrencilerinin eğitim-öğretim beklentileri. (içinde) *Gençlik Dönemi ve Eğitimi.* (ss. 121-150).

102. Mert, M. (2018). Çocuklarla ve gençlerle iletişimde din dili: Yeni yaklaşımlar ve öneriler. (içinde) *Cunda Toplantıları I Din Dili Çalıştayı.* (ss. 175-193).

103. Muslu, R. (2007). Yoldaki dikenleri sökmek: Mevlana ve gençlik. (içinde) *Uluslararası Mevlâna ve Mevlevîlik Sempozyumu, Bildiriler II.* (ss. 83-92).

104. Okumuş, N. K. (2018). Gençliğin ateizm, deizm ve seküler eğilimlerinin olası nedenleri üzerine bazı tespitler. (içinde) *2. Uluslararası Güneysu Sempozyumu Ahlakî Sorunlar Gençlik ve Değerler Eğitimi Bildiri Kitabı.* (ss. 41-96).

105. Onay, A. (2016). Danimarka’da gençlere yönelik din hizmeti. (içinde) *7. Uluslararası Din Görevlileri Sempozyumu Bildirileri.* (ss. 11-20).

106. Özdemir, F. (2016). Gençliğin ahlâkî olgunlaşmasında Kur’ân kıssalarının rolü. (içinde) *Uluslararası Gençlik ve Ahlâk Sempozyumu Bildiriler.* (ss. 318-340).

107. Özdemir, İ. (1995). Gençliğin sorunları. (içinde) *Hz. Muhammed ve Gençlik.* (ss. 57-66).

108. Özdemir, S. (2004). Sosyal hizmetlerde çocuk ve gençlerin eğitim hakları bağlamında din eğitimi. (içinde) *I. Sosyal Hizmetler Şurası: T.C. Başbakanlık Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü.* (ss. 309-317).

109. Öztürk, M. (2018). İdeal bir gençlik için Kur’anî referanslar. (içinde) *Peygamberimiz ve Gençlik.* (ss. 27-37).

110. Pash, C. (2010). Yetiştirme yurdu gençliği ve din eğitimi. (içinde) *Kuram ve Eylem Yönüyle Din Eğitiminin Teolojik ve Felsefi Temelleri: Sempozyum*. (ss. 249-264).

111. Perşembe, E. (2000). Genç-aile ilişkilerinde uyumun sağlanmasında dinin fonksiyonel rolü üzerine. (içinde) *Gençlik Dönemi ve Eğitimi*. (ss. 259-273).

112. Sade, M. & Erdem, S. (2016)9. Yunus Emre ve Risâletü'n-Nushiyye ışığında gençlik ve ahlâk. (içinde) *Uluslararası Gençlik ve Ahlâk Sempozyumu Bildiriler*. (ss. 786-795).

113. Sancar, F. (2018). Modernizmin dönüştürücü etkisi karşısında müslüman gençlerin değer krizi. (içinde) *2. Uluslararası Güneysu Sempozyumu Ahlaki Sorunlar Gençlik ve Değerler Eğitimi Bildiri Kitabı*. (s. 9-19).

114. Sancar, R. (2016). Gençlik ve özgürlük ilişkisinde güncel dini sorunlar ve çözüm önerileri. (içinde) *7. Uluslararası Din Görevlileri Sempozyumu Bildirileri*. (ss. 29-33).

115. Satan, A. & Çıplak, K. & Kaplaner, O. (2016). Ebeveyn kaybı yaşamış ergenlerde bibliyoterapi yönelimli manevi danışmanlık uygulaması. (içinde) *Manevi Danışmanlık ve Rehberlik*. (ss. 397-413).

116. Selçuk, M. (2000). Gençlik çağı ve inanç olgusu. (içinde) *Gençlik Dönemi ve Eğitimi*. (ss. 335-362).

117. Serinsu, A. N. (2000). Kur'an'ı gençlerimize nasıl anlatalım? (içinde) *Gençlik Dönemi ve Eğitimi*. (ss. 311-334).

118. Sobi, E. (2016). Gençlerin camiye gitmemelerinin nedenleri. (içinde) *7. Uluslararası Din Görevlileri Sempozyumu Bildirileri*. (ss. 35-49).

119. Şenat, F. A. (2013). Gençliğin değişme değiştirme gücü: Ashab-ı Kehf örneği. (içinde) *Uluslararası İnanç Turizmi ve Eshab-ı Kehf Sempozyumu*. (ss. 505-513).

120. Şenyiğit, M. (2019). Minare gölgesinde yetişen bir gençlik. (içinde) *9. Uluslararası Din Görevlileri Sempozyumu: Şehir ve Medeniyetin İnşasında Din Görevlilerinin Rolü*. (ss. 577-582).

121. Şirin, M. R. (2004). Çocuk ve gençlere yönelik dinî yayınların mevcut durumu ve geleceğe yönelik öneriler: Din, aile, çocuk, genç ve medya. (içinde) *Türkiye I. Dinî Yayınlar Kongresi*. (ss. 81-88).

122. Tabakoğlu, A. (1985). Tarihi ve kültürel açılarından gençlik meselesi. (içinde) *Gençliğin Rubi ve Manevi Problemleri*. (ss. 61-68).

123. Tavukçuoğlu, M. (2000). Avrupa'daki gençlerin kültürel kimlik problemleri. (içinde) *Gençlik Dönemi ve Eğitimi*. (ss. 207-223).

124. Tekin, F. (2018). Hz. Peygamber ve gençler. (içinde) *Günümüze Yansımalarıyla Hz. Peygamber'in Muasırlarıyla Münasebetleri -I -Yardımlaşma ve Dayanışma Açısından Hz. Peygamber ve Ashâbi-*” Tartışmalı İlmî Toplantı. (s. 57-87).

125. Tekin, M. (2016). Özgürlük ve dindarlık ikileminde gençlik ve güncel sorunlar. (içinde) 7. *Uluslararası Din Görevlileri Sempozyumu Bildirileri*. (ss. 365-376).

126. Terzioğlu, H. (2016). Gençlerin toplumsal cinsiyet anlayışına katkısı bağlamında dini söylemin etkisi. (içinde) 7. *Uluslararası Din Görevlileri Sempozyumu Bildirileri*. (ss. 333-348).

127. Topçuoğlu, A. A. (2016). İslâm’da ahlâkî sorumluluk ve gençlik. (içinde) *Uluslararası Gençlik ve Ahlâk Sempozyumu Bildiriler*. (ss. 90-112).

128. Tutar, H & Uslu, M. E. & Ersoy, Z. (2016). Üniversite öğrencilerinin inançları dönüşmekte midir? Bireysel özellikleri itibariyle bir araştırma. (içinde) 7. *Uluslararası Din Görevlileri Sempozyumu*. (ss. 349-364).

129. Uyanık, M. (2008). Gençlerimizin din-kültür ve kimlik ilişkisini kurgulamasında Peygamberimizin “bir sosyal model” olarak sunumu. (içinde) *Sünnetin Bireysel ve Toplumsal Değişimdeki Rolü –Sempozyum-*. (ss. 77-97).

130. Vural, H. (2016). Millî şairimiz Mehmet Akif Ersoy’un rüyasını gördüğü gençliğin yol haritasında ve değerler dünyasında ahlakın yeri ve önemi. (içinde) *Uluslararası Gençlik ve Ahlâk Sempozyumu Bildiriler*. (ss. 486-494).

131. Yanık, H. & İnce, S. (2018). Okuma kültürünün gençlerin ahlak yapısına etkileri: Değerler eğitiminde Nurettin Topçu örneği. (içinde) 2. *Uluslararası Güneş Sempozyumu Ahlaki Sorunlar Gençlik ve Değerler Eğitimi Bildiri Kitabı*. (ss. 108-117).

132. Yeğin, M. (1985). Gençlerimizin sağlığı. (içinde) *Gençliğin Rubi ve Manevi Problemleri*. (ss. 55-60).

133. Yılmaz, G. (2016). Gençliğin hayatının inşasında Kur’an kursları. (içinde) 7. *Uluslararası Din Görevlileri Sempozyumu Bildirileri*. (ss. 169-180).

134. Yılmaz, M. (2016). Korunmaya muhtaç gençlere yönelik manevi destek çalışmalarında fırsatlar ve zorluklar. (içinde) *Manevi Danışmanlık ve Rehberlik*. (ss. 169-186).

135. Yılmaz, T. (2016). Necip Fazıl Kısakürek’in tiyatro eserlerinde ideal gençlik ve ahlâk tasavvuru. (içinde) *Uluslararası Gençlik ve Ahlâk Sempozyumu Bildiriler*. (ss. 1077-1105).

136. Yüksek, A. (2016). Ahlak ekseninde fıkıhın gençlerde karakter inşası. (içinde) *Uluslararası Gençlik ve Ahlak Sempozyumu Bildiriler*. (ss. 113-133).

137. Ziyalar, A. [1985]. Gençliğin ruhi ve sosyal problemleri. (içinde) *Gençliğin Rubi ve Manevi Problemleri*. (ss. 19-27).

a.e. Çeviriler

Makalenin bu bölümünde yer verilen çeviriler, bibliyografik nitelendirme yazım formatı APA sistemine uygun olarak “yazar soyadı ve adı, yayın yılı, çevirilen makale adı, çeviren adı ve soyadı, dergi adı, cilt ve sayı, sayfa sayısı” biçiminde alfabetik dizilime göre düzenlenmiştir.

1. Clouse, B. (2000). Ergenlerde ahlak gelişimi ve cinselliği. (çev. T. Gündüz). *Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 9(9), 715-753.

2. Guittard, L. (1987). Gençlerde dini gelişim. (çev. Ö. Özyılmaz). *Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 2(2), 229-232.

3. Saroglou, V. (2000). Gençlerin dinleri ve kişilikleri: Belçika’da yapılan yeni incelemeler. (çev. V. Uysal). *Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 19, 123-144.

4. Vasipov, R. A. (2007). Kırgızistan’daki üniversite öğrencilerinin dine ilgileri. (çev. M. Ünver). *Ondokuz Mayıs Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 24-25, 313-320.

5. Vergote, A. (1981). Ergenlikte din. (çev. E. Fırat). *Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 24, 583-592.

a.f. Ansiklopedi Maddeleri

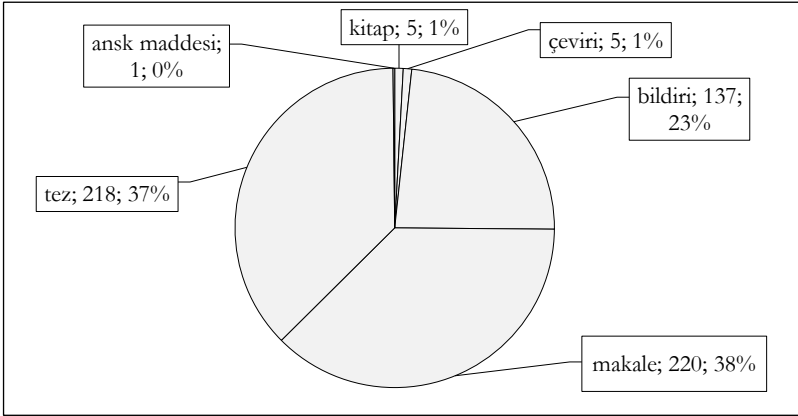
1. Bardakoğlu, A. (1982). “Buluğ” maddesi. *TDV İslâm Ansiklopedisi*-6. (ss. 413-414). İstanbul: Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları.

S o n u ç

Türk din psikolojisi çalışmalarının kronolojik olarak yaklaşık 70 yıllık bir zaman dilimine yayıldığı söylenebilir. Türkiye’de bu alanda yapılan bilimsel çalışmaların günden güne artış göstermesi ve özellikle son çeyrek yüzyıldan bu yana Türkiye’deki din psikolojisine duyulan ihtiyacın ve ilginin hızla artması, yerli ve yabancı kaynak sorununu da ortaya çıkarmıştır. Bu bağlamda Türk din psikolojisinin bilimselleşme sürecinde sorunların ve eksikliklerin belirlenebilmesi için bu alanda yapılan ampirik ve teorik araştırmaların alan uzmanları din psikologları tarafından tematik içerikte düzenli literatür çalışmalarıyla takip edilmesi son derece önemlidir (Koç, 2015: 215).

Bireyin din ile ilişkisini ortaya çıkaran her konu din psikolojisi bilim dalının araştırma alanını kapsar. Bu konulardan biri de doğumdan ölüme kadar bireyin deneyimlediği gelişimsel dönemlerin dinsel yönünü, gelişimini, değişimini ve etkisini kısaca dinsel boyutunu ele alan ‘dinsel gelişim dönemleri’dir. Türk din psikolojisi çalışmalarında ergenlik dönemi dinsel gelişimi üzerine bir literatür (1963-2020) taraması yapmayı amaçlayan bu makalede, dinsel gelişim dönemlerinden ‘ergenlik dönemi dinsel gelişimi’ üzerine araştırma yapmayı planlayan araştırmacılar için kaynak tarama ihtiyacını gidermek de hedeflenmiştir. Bu hedefler doğrultusunda konuyla ilgili oluşturulan bir görsel üzerinden kısaca yapılan bu çalışmadan elde edilen bulguların nitel analizleri aşağıdaki gibidir (bkz. Grafik-1).

Grafik-1:
Akademik ürünlerin türlerine göre nicel dağılımı

Yukarıdaki Grafik-1’de akademik ürünlerin türlerine göre nicel dağılımlarına bakıldığında, taranan kaynakların %1’ini kitapların (n=5), %37’sini tezlerin (n=218), %38’ini makalelerin (n=220), %23’ünü bildirilerin (n=137) ve %1’ini ise çevirilerin (n=5) oluşturduğu görülmüştür. Konuyla ilgili yapılan taramalarda oldukça sınırlı düzeyde (n=1) ansiklopedi maddesi olduğu saptanmıştır. Tüm bu nicel ürün çeşitliliğine göre toplamda 583 adet kaynağın tarandığı tespit edilmiştir (bkz. Grafik-1).

Ergenlik dönemi dinsel gelişimi üzerine (1963-2020) yapılan literatür taraması sonucunda genel bir değerlendirme yapıldığında, Türkiye’de söz konusu gelişim dönemi üzerine çok sayıda çalışma yapıldığı gözlemlenmiştir. Bu duruma, ergenlik döneminin bilinçli dinsel yaşantının başlangıcı olarak kabul edilmesi, bu dönemin dini anlamda kritik bir öneme sahip olması ve bu dönemde dinsel çatışmaların ve problemlerin

yoğunluğunun fazla olması sebep olarak gösterilebilir. Din eğitimcilerinin ve din psikologlarının bu alanda çok fazla çalışma yaptığı, din sosyologlarının ise daha az çalıştığı söylenebilir.

Bu makalenin araştırma sınırları içerisinde ergenlik dönemi dinsel gelişimi hakkında yapılan araştırmalar “konu” eksenli incelendiğinde yaklaşık olarak; (i), dinsel pratikler üzerine 12 çalışma, (ii) ahlaki gelişim üzerine 50 çalışma, (iii) dindarlık üzerine 56 çalışma, (iv) yetiştirme yurtlarında yaşayan ergenler üzerine 11 çalışma, (v) özel gereksinimli gençler üzerine 3 çalışma, (vi) değerler üzerine 53 çalışma, (vii) dinsel inanç merkezli konular üzerine ise 38 çalışma yapıldığı saptanmıştır. Bu analizlere göre yetiştirme yurdunda yaşamını sürdüren ergenler ile özel gereksinimli ergenler üzerine çok az çalışma yapıldığı tespit edilmiştir. Üstün yetenekli ve üstün zekâlı ergenler üzerine ise herhangi bir çalışmaya rastlanmamıştır.

Yine bu makaledeki literatür incelemesi “formel eğitim veren kurum ve eğitim düzeyi” eksenli değerlendirildiğinde ise (i) imam Hatip Lisesi düzeyindeki ergenler üzerine 15 çalışma; (ii) genel lise düzeyindeki ergenler üzerine 106 çalışma, (iii) ortaokul düzeyindeki ergenler üzerine 3 çalışma, (iv) üniversite düzeyindeki gençler üzerine 90 çalışma yapıldığı saptanmıştır. Yapılan diğer çalışmaların ise genel olarak ergenlik dönemini kapsayıcı nitelikte olduğu söylenebilir. Bu bağlamda ortaokul düzeyindeki ergenler üzerine yapılan araştırma sayısının oldukça az olduğu; imam hatip ortaokullarında eğitim gören ergenler üzerine ise herhangi bir çalışmaya rastlanmadığı bulgulanmıştır.

Araştırma verilerinin analizi sonucunda yapılan nicel ve nitel değerlendirmeler çerçevesinde din psikolojisi alanında çalışan araştırmacı din psikologları için konuya ilişkin şu önerilerde bulunulabilir:

(i)-Türk din psikolojisi literatürünü zenginleştirmek için her yıl düzenli olarak yapılan din psikologları toplantılarında, ergenlik dönemi dinsel gelişimi üzerine yapılacak tez çalışmalarını ve yayınlarını özendirerek amacıyla tematik konu eksenli bazı önerilerde bulunup prensip kararları alınmalıdır.

(ii)-Ayrıca düzenli aralıklarla söz konusu gelişim döneminde yapılan çalışmaların güncellenebilmesi amacıyla bibliyografi ve literatür çalışmaları sürdürülmelidir. Böylece bu konu üzerine çalışacak din psikologlarının söz konusu kaynaklara erişimi ve literatür eksikliğine ilişkin problemleri daha kolay aşılabilir.

(iii)-Literatür taramasından elde edilen verilere göre özel gereksinimli ergenler üzerine yapılmış çok az çalışmaya rastlanmış ve üstün zekâlı/yetenekli ergenler üzerine ise hiç çalışılmadığı tespit edilmiştir. Bu gruptaki ergenlerin dinsel gelişim özellikleri de araştırılarak bundan sonraki din psikolojisi çalışmaları literatürüne alınmalıdır.

(iv)-Ergenlik döneminin kendi içindeki alt gelişim dönemleri eklenli yaş grupları ve eğitim kurumu üzerine yapılan değerlendirmede imam hatip liselerindeki ergenler üzerine çok az araştırmaya rastlanırken imam hatip ortaokullarındaki ergenler üzerine yapılan hiç araştırma bulgusu elde edilememiştir. Din eğitimi değişkeninin adı geçen dinsel gelişim dönemindeki önemi göz önünde bulundurulduğunda bu imam hatip ortaokulu/lisesi okul türlerindeki nicel ve/veya nitel desenli saha çalışmaları artırılmalıdır.

(v)-Aynı zamanda taranan literatür araştırmaları göz önüne alındığında kitap ve çeviri çalışmalarının çok sınırlı sayıda olduğu gözlenmiştir. Söz konusu bu akademik yayın türlerindeki eksiklikler, din psikolojisi araştırmacıları tarafından giderilmelidir.

(vi)-Adı geçen bu gelişim dönemine ilişkin yapılacak araştırmalara güncel olarak öne çıkan sorunlar bağlamında da bazı çalışma konuları önerilebilir. Örneğin; inanç krizi boyutunda deizm konusu, cinsel kimlik boyutunda LGBT sorunu, ruh sağlığı boyutunda internet ve uyuşturucu bağımlılığı başta olmak üzere bağımlılık sorunu gibi bazı temel sorunlar eklenebilir.

Kaynaklar

Ansiklopedi Madde Taraması. (2020). İslâm ansiklopedisi, (<https://www.islamansiklopedisi.org.tr>). Erişim: Eylül 2020.

Budak, S. (2017). *Psikoloji sözlüğü*. Ankara: Bilim ve Sanat Yayınları.

Certel, H. (2014). *Din psikolojisi*. Isparta: Berikan Yayınları.

Hökelekli, H. (2003). *Din psikolojisi*. Ankara: Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları.

Karasar, N. (2016). *Bilimsel araştırma yöntemi: Kavramlar-ilkeler-teknikler*. (31. Baskı). Ankara: Nobel Yayınları.

Kitap Taraması. (2020). Milli Kütüphane. (<https://www.mku-tup.gov.tr>). Erişim: Ağustos 2020.

Koç, M. (2003). Gelişim ve din psikolojisi açısından ergenlik dönemi. *EKEV Akademi Dergisi*, 7(15), 113-132.

Koç, M. (2005). Din psikolojisi araştırmalarında ergenlik dönemi üzerine Türkçe yapılan çalışmalarla ilgili bir literatür incelemesi. *Sakarya Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 12, 41-69.

Makale Taraması. (2020a). Google Akademik, (<https://scholar.google.com.tr>). Erişim: Temmuz 2020.

Makale Taraması. (2020b). İslâm Araştırmaları Merkezi, (<http://www.isam.org.tr>). Temmuz: Nisan 2020.

Makale Taraması. (2020c). Dergi Park Akademik. (<https://dergipark.org.tr/tr>). Erişim: Eylül 2020

Tez Tarama. (2020). Ulusal Tez Merkezi. (<https://tez.yok.gov.tr>). Erişim: Eylül 2020.